

Explorarea dreptului umanitar

Ghid metodologic

Include planuri pentru ateliere de formare a profesorilor

Actualizat în 2005

© Comitetul Internațional al Crucii Roșii
Geneva 2001, actualizat 2005

Este permisă reproducerea, traducerea sau abrevierea acestei lucrări în scopuri non-comerciale și educaționale. Cu toate acestea, orice astfel de utilizare sau adaptare trebuie aprobată în scris de către CICR și trebuie să prezinte siglele și simbolurile CICR și EDC (obținute de la CICR, la cerere). Autoritățile educaționale guvernamentale oficiale și Societățile Naționale de Cruce Roșie sau Semilună Roșie pot, de asemenea, să includă propriile simboluri.

CUPRINS

A. Introducere	4
Vocile tinerilor: de ce să învățăm despre dreptul internațional umanitar?	
Orientare	
De ce să predăm EDU?	
Ce este și ce nu este EDU	
Rolul dumneavoastră ca profesor de EDU sau ca moderator	
Raționamentele programului de formare a profesorilor	
Obiective pentru profesori	
Adaptarea programului la nevoile dumneavoastră	
O scurtă incursiune prin explorările EDU	
Evaluarea cunoștințelor	
Organizarea prezentului Ghid metodologic	
B. Structura cursului EDU	15
Cuprinsul cursului	
Matricea cursului	
C. Indrumările pentru profesori EDU.....	28
Indrumări pentru profesori 1. Discuția	
Indrumări pentru profesori 2. Brainstormingul („Furtuna” de idei sau generarea de idei)	
Indrumări pentru profesori 3. „Nu există un răspuns ușor”	
Indrumări pentru profesori 4. Utilizarea dilemelor	
Indrumări pentru profesori 5. Interpretarea de roluri	
Indrumări pentru profesori 6. Utilizarea povestirilor, fotografiilor și înregistrărilor video	
Indrumări pentru profesori 7. Scriem și reflectăm	
Indrumări pentru profesori 8. Interviewarea	
Indrumări pentru profesori 9. Grupuri mici	
Indrumări pentru profesori 10. Culegerea de povestiri și știri	
D. Planuri pentru 10 ateliere de formare a profesorilor	54
Structura atelierelor de formare a profesorilor	
Cuprinsul atelierelor de formare a profesorilor	
Atelierul 1. Prezentarea <i>Explorării dreptului umanitar</i> , elevilor	
Atelierul 2. Interpretare de roluri: ce pot face martorii?	
Atelierul 3. Utilizarea dilemelor: dilema unui martor	
Atelierul 4. Utilizarea fotografiilor pentru a explora demnitatea umană	
Atelierul 5. Bazându-ne pe ideile elevilor: Elementele de bază ale dreptului internațional umanitar	
Atelierul 6. Vizionarea unei înregistrări video: îndreptarea atenției asupra copiilor „soldați”	
Atelierul 7. Utilizarea studiilor de caz: „Ce am făcut la My Lai”	
Atelierul 8. Activitate în grupuri mici: reacția față de consecințele războiului	
Atelierul 9. Utilizarea experienței personale: neutralitate și imparțialitate	
Atelierul 10. Aplicarea cunoștințelor: proiecte ale tinerilor	

E. Transcrieri video85

Transcrieri ale înregistrărilor video pentru profesori

 Discuție preliminară: explorare introductivă

 Organizarea răspunsurilor cursanților: analiza actelor umanitare

 Utilizarea fotografiilor pentru a explora demnitatea umană

 Din perspectiva cursanților: ce reguli sunt necesare într-un conflict armat?

 Vizionarea de înregistrări video: pregătire și discuție

 Prezentările elevilor: „Dacă ai putea vorbi lumii”

 Utilizarea experienței personale pentru a înțelege anumite concepte: neutralitate și imparțialitate

Transcrieri ale înregistrărilor video pentru elevi

 Nu vreau să mă întorc

 Ce am făcut la My Lai

 Siliți să plece de acasă

 Lumină în întuneric

 Un prizonier își amintește

 Minele de terenucid în continuare

 Explorarea războiului prin dramă

A. Introducere

Vocile ale tinerilor: De ce să învățăm despre dreptul internațional umanitar?

Chile

„...pentru a fi sensibilizat cu privire la război.”
„...pentru a ști mai bine ce se întâmplă în alte țări.”
„...deoarece fiecare ființă umană ar trebui să își cunoască drepturile.”
„...fiindcă este vorba de noi toți.”

Djibouti

„...pentru că adolescența este momentul când deschidem ochii, când suntem receptivi la cauza dreptului internațional umanitar.”
„...pentru viitor.”

Egipt

„...pentru ca generația următoare să știe despre el.”
„...pentru că este în interesul țării de a învăța despre acesta.”
„...deoarece cunoașterea acestuia va face o ființă umană să se comporte cu milă și compasiune.”
„...astfel încât, dacă izbucnește un război, această lege să poată fi pusă în aplicare.”
„... pentru a cunoaște drepturile și responsabilitățile pe care le avem.”

Israel

„...sunt lucruri pe care, ca om, este important să le știi.”
„...vei ști că există o lege care interzice torturarea prizonierilor de război.”
„...acest lucru ne-ar putea ajuta, pe noi adolescenții, în timpul propriilor noastre mici războaie.”
„...astfel încât să mai rămână puțină încredere în această lume.”

Malaezia

„...pentru ca mai târziu, crescând, să susținem legea.”
„...pentru că suntem viitorii lideri în război; fără să fi învățat legea tineri fiind, nu o vom putea învăța pe timp de război.”

Vocile ale tinerilor: De ce să învățăm despre DIU?

Norvegia

„...pentru că suntem generația ce va întâmpina aceleași probleme ca generația anterioară.”

Autoritatea Națională Palestiniană

„...pentru că adolescenții își formează personalitățile, opiniile, abilitățile și atitudinile.”

„...pentru că activează spiritul de pace și îl reduce pe cel de război în interiorul ființei umane – dar dacă profesorul însuși nu aplică această lege, nu ar trebui predată.”

„...pentru că la vârsta noastră adresăm multe întrebări și vrem să știm ce este bine și ce este rău.”

„...adolescenții vor crește și vor conduce țara; a învăța cât sunt tineri este precum sculptatul în piatră; acesta va rămâne.”

Senegal

„...pentru că este important de știut faptul că soldații nu au dreptul să facă orice vor.”

„...pentru că vom fi adulții de mâine.”

„...pentru că mai târziu îi vom putea învăța pe copiii noștri.”

Thailanda

„...pentru a ne proteja.”

„...pentru a ști care sunt drepturile civililor pe timp de război.”

Statele Unite ale Americii

„...pentru că dacă ne-am afla vreodată în această situație am avea nevoie să știm ce ar trebui să facem.”

„...să știi ce se întâmplă pentru a putea critica.”

Notă: acestea sunt câteva din motivele pe care le-au formulat adolescenții atunci când au fost întrebați de ce consideră că tinerii ar trebui să învețe despre dreptul internațional umanitar. Răspunsurile au fost colectate în timpul discuțiilor de tip focus-group, care au fost realizate de „site-uri partenere” pe durata testului pilot pentru proiectul EDU.

Orientare

De ce să predăm EDU?

Explorarea dreptului umanitar (EDU) este formată dintr-o serie de explorări care au drept scop îmbunătățirea înțelegerii problemelor umanitare legate de situațiile de conflict. Astfel, contribuie la educația privind cetățenia globală, la educația privind drepturile și la dezvoltarea deprinderilor de viață. Poate contribui, de asemenea, la învățarea în anumite domenii academice, cum ar fi dreptul, istoria, studiile sociale și filozofia. Statele părți la Convențiile de la Geneva au obligația de a disemina dreptul internațional umanitar (DIU) pe o scară cât mai largă, inclusiv în rândul societății civile și tinerilor. DIU poate constitui un nucleu „internațional” comun al educației de bază. Educația DIU are o contribuție unică la educația pentru o cetățenie democratică la nivel local, național și internațional.

Ce este și ce nu este EDU

EDU se concentrează pe DIU ca bază pentru învățarea ulterioară. Respectul pentru DIU poate ajuta la înfrânarea sporirii violenței, distrugerii și suferinței rezultate dintr-un conflict armat. Poate, de asemenea, accelera întoarcerea la modalități pașnice de soluționare a conflictelor, care evită suferințele inutile și încurajează respectul pentru demnitatea umană. EDU presupune abordarea problemelor referitoare la protejarea vieții și a demnității umane în vremuri de război și, prin extindere, în toate experiențele noastre. Așa cum spunea o elevă din Maroc după ce a participat într-un proiect pilot EDU: „Am învățat să văd partea umană în toată lumea, inclusiv în dușmanul meu.”

EDU promovează o perspectivă umanitară. Discuțiile politice și ideologice despre cauzele anumitor conflicte nu fac parte din EDU.

Rolul dumneavoastră ca profesor de EDU sau ca moderator

În mod normal, profesorii predau discipline de studiu pe care le-au studiat și care în timp le-au devenit pe deplin familiare. Ca profesor de EDU, veți predă o disciplină care nu face obiectul expertizei dumneavoastră. Nu numai că obiectul disciplinei este nou, dar și metodele active de predare pot fi, de asemenea, noi pentru mulți profesori și moderatori. Un profesor din Maroc spunea așa: „Cursul nu întrebuițează modalități de predare convenționale. Trebuie să ai atitudinea specifică sintagmei *învățăm împreună*.”

Întrucât, cât timp vei participa în EDU, vei juca rol de profesor, de moderator și de elev, te poți pregăti prin a-ți adresa câteva întrebări:

- Care sunt speranțele mele? Începeți prin identificarea anumitor așteptări pentru dumneavoastră și pentru elevii dumneavoastră.

Explorarea Dreptului Umanitar - Ghid metodologic

- Care sunt temerile mele? Indicați câteva chestiuni privind predarea cursului care v-ar putea cauza îngrijorare și identificați răspunsurile adecvate.
- Ce voi face atunci când elevii îmi vor adresa întrebări la care nu pot să răspund? Datorită caracteristicilor cursului, nu vor exista întotdeauna răspunsuri prompte sau ușoare la toate întrebările. Câteva modalități de a răspunde sunt prezentate în „Indrumări pentru profesori 3: *Nu există un răspuns ușor.*”

Unul din scopurile materialelor este să îi ajute pe profesori și pe elevi să învețe împreună. Atunci când un răspuns nu este disponibil imediat, rolul dumneavoastră va fi acela de a-i ajuta pe elevi să găsească informațiile necesare pentru a răspunde la întrebările lor. De asemenea, astfel de întrebări vă vor permite dumneavoastră și elevilor dumneavoastră să integrați experiența personală în studiul EDU. Rețineți că întrebările pe care dumneavoastră și elevii dumneavoastră le găsiți dificile sunt dezbătute și între lideri politici și experți juridici în toată lumea.

Rațiunile fundamentale ale programului de formare a profesorilor

- Un program eficient de formare a profesorilor îmbină principalele concepte și explorări ale EDU cu tehnici specifice de predare-învățare.
- Asemenea majorității elevilor, profesorii învață făcând; așadar, activitățile pe care le vor explora în perioada de formare tind să fie cele pe care le vor utiliza la clasă.
- Asemenea compozitorilor pricepuți, profesorii creează variațiuni de îndată ce și-au însușit temele principale.
- Întrucât conținutul și, adesea, metodele EDU pot fi noi pentru profesori, ei vor avea nevoie de timp să învețe, să exerseze și să reflecteze asupra programului.
- Profesorii învață urmărind exemple ale activității de predare-învățare realizate în clasă de alte persoane.

Obiective pentru profesori

- Înțelegerea principalelor noțiuni și activități de învățare din curriculum.
- Extinderea metodelor de predare-învățare prin includerea unei varietăți de strategii așa cum sunt discuții, joc de rol, învățarea în grupuri mici, precum și utilizarea dilemelor și a înregistrărilor video.
- Dezvoltarea abilității curriculare și îmbunătățirea abilităților de predare.

Adaptarea programului la nevoile dumneavoastră

EDU este conceput pentru formarea tinerilor cu vârste cuprinse între 13 și 18 ani. Poate fi adaptat pentru a fi utilizat atât în școli cât și în grupuri informale, cu orice nivel de tehnologie disponibil, în orice limbă și în orice țară, indiferent de măsura experienței acestora privind conflictele armate. Deoarece EDU a fost proiectat pentru a fi folosit în întreaga lume, adaptarea sa la contextul local depinde de profesorii și moderatorii care sunt familiarizați cu noțiunile și tehnicile specifice acestuia.

Înainte de predarea cursului, citiți materialele pentru a vă familiariza cu programul. Aveți în vedere cine sunt elevii dumneavoastră și cum ați dori să adaptați EDU. O parte din sarcina dumneavoastră o constituie selectarea materialelor și activităților pe care doriți să le folosiți, altă parte constă în identificarea resurselor locale care pot fi utilizate. Explorările sunt asemenea lanțurilor, iar activitățile sunt asemenea lanțurilor în cadrul explorărilor. Prin selectarea activităților, profesorii pot să își creeze secvențe proprii. Profesorii care se află la prima predare a cursului ar putea prefera să urmeze programul standard, fără a introduce modificări.

Înainte de a preda cursul:

- Contactați organizațiile internaționale umanitare din țara, regiunea sau comunitatea locală în care vă aflați pentru a obține materiale și pentru a beneficia de sprijinul unor lectori.
- Identificați resurse locale și informații cu privire la anumite aspecte din curs (spre exemplu, despre copii soldați și mine antipersonal).
- Evaluați situația din țara dumneavoastră în privința subiectelor abordate în program.

Începând de la exemple locale, regionale și naționale asupra perspectivei umanitare și a DIU, elevii pot avansa de la concepte familiare la concepte globale. O serie de povestiri, fotografii și dileme sunt incluse în EDU. Alegeți-le pe acelea care sunt potrivite pentru elevii dumneavoastră. De asemenea, îndemnați-i pe tineri să contribuie cu povestiri și proverbe care reflectă contextul local.

Nivelul activităților poate fi adaptat în funcție de vârstă și de nivelul de pregătire a elevilor:

- Atunci când utilizați povestiri, fotografii și înregistrări video într-o activitate cu elevii mai mici, adresați întrebări de clarificare și înțelegere a acestora – spre exemplu, ce se petrece în fotografie, ce se întâmplă în poveste, ce înseamnă anumite cuvinte sau fraze – înainte de a trece la aspectele analitice ale exercițiului.
- În funcție de grup, citiți povestirea cu voce tare. Opriți-vă în anumite puncte ale povestirii. Verificați înțelegerea acestora, prin întrebări.

- Pentru elevii avansați încurajați discuțiile și dezbaterile adresând întrebări antrenante și utilizând dileme și probleme care trebuie abordate din diferite perspective.

EDU poate fi adaptat și pentru alte discipline de studiu. Activitățile EDU pot fi legate, de exemplu, de istorie, matematică și literatură. Sugestii de legături cu alte discipline sunt disponibile în secțiunea „Extinderi ale activității”, care urmează după anumite explorări.

Anumite explorări sunt însoțite de înregistrări video și/sau materiale care trebuie fotocopyate. Dacă nu aveți acces la echipamentul necesar pentru folosirea lor, puteți îndeplini aceleași obiective prin întrebuintarea fotografiilor, colajelor de fotografii, posterelor, sau citind cu voce tare transcrieri ale acestora și povestiri.

O scurtă incursiune prin explorările EDU

Explorarea dreptului umanitar este un set de resurse care pot fi folosite ca atare sau care pot fi integrate în programele educaționale existente. Aceste resurse de învățare pot fi folosite în clasă ca parte a disciplinelor studiate, dar și extracurricular, în locații în afara școlii.

Setul complet de materiale EDU reprezintă aproximativ 20 de ore de predare-învățare care pot fi extinse prin folosirea materialelor și activităților suplimentare sau prin prelungirea sesiunilor de discuții. Cu toate acestea, structura EDU este flexibilă, fiind astfel posibilă selectarea activităților în funcție de obiectivele de învățare și de bugetul de timp.

Scurta incursiune prin explorări, necesară pentru asigurarea unei înțelegeri clare și cuprinzătoare a principalelor aspecte pe care le implică protejarea vieții și a demnității umane în situații de violență și conflict, include următoarele:

Explorare introductivă: Imagini și percepții

Explorarea 1A: Ce pot face martorii?

Explorarea 2A: Limitarea distrugerilor

Explorarea 3A: Identificarea încălcărilor dreptului internațional umanitar

Explorarea 4A: Rațiunea justiției

Explorarea 5A: Nevoi care își au originea în devastarea provocată de război

Această scurtă incursiune poate fi extinsă atât în funcție de bugetul de timp pe care dumneavoastră și elevii dumneavoastră îl aveți la dispoziție, cât și în funcție de obiectivele de învățare ale programelor educaționale în care este integrată *Explorarea dreptului umanitar*.

Evaluarea cunoștințelor

În plus față de formele scrise de evaluare, EDU le oferă profesorilor oportunități zilnice de a afla ce învață elevii și ce neînțelegeri ar putea avea. Astfel de oportunități constau în metode de învățare active precum discuțiile în clasă, activitățile în grupuri mici, brainstorming și interpretarea de roluri.

Tehnici și întrebări de evaluare specifice sunt sugerate la finalul:

- Fiecărui modul al EDU
- Fiecărui atelier de formare a profesorilor
- Fiecărei „Metode de predare”

Pe măsură ce se desfășoară activitatea de predare-învățare, întrebați-vă:

- Observ progrese în timp?
- Aplică elevii noțiunile din curs (precum “reacția în lanț”) în analiza evenimentelor prezentate la știri și în propriile lor vieți?
- Aduc elevii, fără să fie obligați, articole din ziare, relatează povestiri de la radio sau experiențe de la prieteni și familie?
- Văd mai mult în fotografii, a doua sau a treia dată când se uită la ele?
- Devin mai conștienți de multitudinea de puncte de vedere implicate, îndeosebi de cele ale victimelor conflictelor armate?
- Sunt în măsură să se pună în „situația” altora și să adopte o altă perspectivă?
- Au început să înțeleagă nevoia de acțiune umanitară în numele celor vulnerabili?

Organizarea prezentului Ghid metodologic

Ghidul metodologic este atât un punct de referință pentru metode de predare-învățare, cât și un plan pentru ateliere de formare. Ghidul include:

- O introducere pentru predarea-învățarea EDU
- „Metode de predare” pentru 10 strategii diferite de predare – învățare

Fiecare din „Indrumările pentru profesori ” se raportează la o anumită tehnică de predare – învățare și oferă sugestii în privința: obiectivelor, noțiunilor de bază, moderării grupului, tratării situațiilor dificile și evaluării cunoștințelor.

- Panuri pentru 10 ateliere de formare a profesorilor

B. Structura cursului EDU

Cuprinsul cursului

EXPLORARE INTRODUCTIVĂ

Eplorare introductivă: imagini și percepții

MODULUL 1: PERSPECTIVA UMANITARĂ

Explorarea 1A: Ce pot face martorii? [relatări depre acte umanitare]
Explorarea 1B: Analiza actelor umanitare [voci din război]
Explorarea 1C: Dilema unui martor [scenariul dilemei]

MODULUL 2: LIMITE ÎN CADRUL UNUI CONFLICT ARMAT

Explorarea 2A: Limitarea distrugerilor [fotografii, colaje foto, reguli de bază]
Explorarea 2B: Coduri de-a lungul timpului [exemple de coduri referitoare la conflictele armate]
Explorarea 2C: Îndreptarea atenției asupra copiilor „soldați” [colaj foto, video, hartă]
Explorarea 2D: Îndreptarea atenției asupra minelor antipersonal [video, hartă]

MODULUL 3: DREPTUL ÎN ACȚIUNE

Explorarea 3A: Identificarea încălcărilor dreptului internațional umanitar [voci din război]
Explorarea 3B: Din perspectiva combatanților [scenarii pentru dileme]
Explorarea 3C: Cine este responsabil?
Studiu de caz – My Lai [video și interpretare de roluri]

MODULUL 4: APLICAREA JUSTIȚIEI

Explorarea 4A: Rațiunea justiției [parcurgere de texte]
Explorarea 4B: Evoluția tribunalelor internaționale [parcurgere de texte]

MODULUL 5: REACȚIA FAȚĂ DE CONSECINȚELE RĂZBOIULUI

Explorarea 5A: Nevoi care își au originea în devastarea provocată de război [colaj foto]
Explorarea 5B: pregătirea unei tabere pentru persoanele dislocate de război
Explorarea 5C: Îndreptarea atenției asupra protejării prizonierilor [video]
Explorarea 5D: Îndreptarea atenției asupra refacerii legăturilor de familie [colaj foto]
Explorarea 5 E: Etica acțiunilor umanitare [scenarii pentru dileme]

EXPLORARE DE ÎNCHEIERE

Explorare de încheiere: ce facem mai departe? [video]

GLOSAR

MATRICEA CURSULUI

ÎN TOATE MODULELE				
CONCEPTE	ABILITĂȚI			
Demnitate umană	A discuta	Adoptarea unui punct de vedere	Identificarea consecințelor	Evaluarea unui scop
Obstacole în calea unui comportament umanitar Dilemă	A asculta	Interpretarea de roluri Analiza relațiilor Relatarea de cazuri	Urmărirea consecințelor Analiza unei probleme Evaluarea nevoilor	Evaluarea efortului Lucru în grup A planifica
Consecință Perspectivă multiplă	Prezentarea adecvată a unor idei contradictorii Brainstorming Raționamente juridice	Analiza unei dileme Identificarea unei probleme	Identificarea soluțiilor Păstrarea evidențelor (înregistrări/documente)	Evaluarea proiectului

MODULELE

MODUL	ÎNTREBĂRI DE ÎNDRUMARE	CONCEPTE	EXPLORĂRI	OBIECTIVE	IDEI PRINCIPALE
EXPLORARE INTRODUC-TIVĂ	<p>Care este imaginea dumneavoastră asupra conflictelor armate?</p> <p>Ce părere aveți despre încercările de a limita suferința provocată de conflictele armate?</p> <p>Ce este demnitatea umană?</p>	<p>Limite în conflictelor armate</p> <p>Demnitatea umană</p> <p>Dilemă</p>	Imagini și percepții	<ul style="list-style-type: none"> - conștientizarea aspectelor centrale care stau la baza dreptului internațional umanitar; - conștientizarea faptului că anumite probleme care apar în explorarea dreptului umanitar nu au rezolvări simple - elaborarea unei definiții preliminare a demnității umane. 	<ul style="list-style-type: none"> - Conceptul de demnitate umană este unul de bază și va fi reanalizat pe parcursul explorării dreptului umanitar (EDU); - Anumite probleme întâlnite în cadrul EDU nu au o singură rezolvare sau nu au o rezolvare simplă. EDU are drept scop identificarea unor astfel de probleme și analiza acestora.

MODUL	ÎNTREBĂRI DE ÎNDRUMARE	CONCEPTE	EXPLORĂRI	OBIECTIVE	IDEI PRINCIPALE
MODULUL 1 Perspectiva umanitară	<p>Ce este un martor?</p> <p>Care sunt dilemele cu care se confruntă martorii?</p> <p>Ce influență pot avea martorii?</p> <p>Care este natura actelor umanitare?</p>	<p>Martor</p> <p>Act umanitar</p> <p>Presiune socială</p>	<p>1 A Ce pot face martorii?</p> <p>1 B Analiza actelor umanitare</p>	<p>- înțelegerea influenței pe care un martor o poate avea asupra acțiunilor celorlalți;</p> <p>- conștientizarea cazurilor în care martorii acționează în situații de violență pentru a proteja viața și demnitatea umană.</p> <p>- înțelegerea conceptului de act umanitar;</p> <p>- înțelegerea influenței presiunii sociale asupra acțiunilor de întreprins în situații în care viața sau demnitatea cuiva este supusă riscurilor</p>	<p>- martorii sunt persoane care, pe durata conflictelor armate, acționează pentru a proteja viața și demnitatea unor oameni pe care pot să nu-i cunoască;</p> <p>- martorii acționează adesea în pofida riscurilor sau a vătămărilor personale;</p> <p>- oamenii obișnuiți de pretutindeni au luat atitudine împotriva acțiunilor inumane pentru a proteja persoanele vulnerabile.</p> <p>- actele umanitare sunt acelea care protejează o persoană a cărei viață sau demnitate sunt în pericol, în special o persoană care, în mod obișnuit, nu ar beneficia de protecție;</p> <p>- actele umanitare, care au ca scop</p>

Explorarea Dreptului Umanitar - Ghid metodologic

				- demonstrarea capacității de a identifica acte umanitare relatate la știri sau întâlnite în viața cotidiană.	protejarea vieții și demnității umane, pot fi dificile în anumite contexte sociale.
			1 C Dilema unui martor	- recunoașterea dificultăților pe care le pot întâlni persoanele atunci când sunt martore la o amenințare la adresa demnității umane; - deprinderea modului de a analiza o dilemă	- în cadrul multor acte umanitare, oamenii întâlnesc problema alegerii între a proteja pe cineva sau nu, atunci când acest lucru poate implica riscuri sau costuri pentru propria persoană sau pentru persoanele pe care încearcă să le protejeze; - fiecare dintre soluții poate prezenta consecințe complexe și de durată pentru toate persoanele implicate.

MODUL	ÎNTREBĂRI DE ÎNDRUMARE	CONCEPTE	EXPLORĂRI	OBIECTIVE	IDEI PRINCIPALE
MODULUL 2 Limite în cadrul unui conflict armat	Care sunt limitele necesare și de ce? De unde provin aceste limite? Care este modul de elaborare a regulilor pentru limitarea consecințelor războiului?	Limite în cadrul unui conflict armat Civili, necombatanți (hors de combat) Drepturile omului Protecție Nevoile copiilor Arme nediscriminatorii	2A Limitarea distrugerilor	- înțelegerea unora dintre motivele pentru care sunt necesare reguli în cadrul unui conflict armat; - înțelegerea complementarității dintre dreptul internațional al drepturilor omului și dreptul internațional umanitar; - cunoașterea unora dintre regulile de bază ale dreptului internațional umanitar.	- dreptul umanitar are ca scop protejarea vieții și a demnității în timpul conflictelor armate. Acest lucru se realizează prin limitarea mijloacelor și metodelor de război, în general, pentru a reduce suferința inutilă și în special, pentru a proteja necombatanții și pe cei care nu mai participă la lupte; - atât dreptul internațional umanitar cât și dreptul internațional al drepturilor omului au același scop principal, de a proteja viața și demnitatea umană. Dreptul internațional umanitar realizează acest lucru exclusiv în perioadele de conflict armat deoarece este creat special pentru astfel de situații extreme, în timp ce dreptul internațional al drepturilor

		Efectul de domino			omului se aplică în permanență.
			2B Coduri de-a lungul timpului	- conștientizarea faptului că în locuri și momente diferite ale istoriei, oamenii au creat coduri care să reglementeze conflictele armate. - cunoașterea unor exemple de interdicții și obligații în cadrul codurilor timpurii. -evidențierea relației dintre evenimente și evoluția normelor umanitare.	- eforturile omenirii de a limita brutalitatea războiului sunt universale. - istoria ne oferă multe exemple de coduri care au ca scop restrângerea utilizării violenței pentru a reduce suferințele inutile și pentru a controla distrugerile.
			2 C Îndreptarea atenției asupra copiilor „soldați”	- conștientizarea scopului practicii de a folosi copiii ca soldați și a consecințelor care decurg din aceasta - înțelegerea necesității existenței unei vârste minime pentru recrutare.	- copiii trebuie protejați pe durata conflictelor armate. O formă de protecție este respectarea vârstei minime de recrutare în cadrul grupărilor militare. - vârsta minimă la nivel internațional este de 15 ani. Recrutarea copiilor sub 15 ani (fie „voluntară” sau forțată) reprezintă o crimă de război.
MODUL	ÎNTREBĂRI DE ÎNDRUMARE	CONCEPTE	EXPLORĂRI	OBIECTIVE	IDEI PRINCIPALE
MODULUL 2 Limite în cadrul unui conflict armat (<i>continuare</i>)				- cunoașterea faptului că recrutarea copiilor sub 15 ani în cadrul grupărilor armate reprezintă o încălcare a dreptului internațional umanitar și a faptului că în prezent se depun eforturi pentru ridicarea vârstei minime la 18 ani.	- în prezent se depun eforturi internaționale pentru a ridica limita vârstei minime la 18 ani.
			2D Îndreptarea atenției asupra minelor antipersonal	- înțelegerea motivelor pentru care sunt interzise anumite arme care nu pot să discrimineze și care provoacă suferință inutilă - demonstrarea capacității de a urmări consecințele („efectul de	- armele cum ar fi minele de teren și armele biologice sau chimice sunt interzise deoarece produc efecte nediscriminatorii –nu fac deosebire între combatanți și civili – și provoacă suferințe inutile.

				domino”) utilizării minelor de teren. - înțelegerea modului în care opinia publică și mobilizarea societății pot contribui la dezvoltarea dreptului internațional umanitar.	- în plus față de urmările medicale și psihologice asupra victimelor, utilizarea minelor de teren provoacă de asemenea consecințe sociale și economice pentru persoane, familiile acestora, comunitățile din care fac parte, pentru state și pentru comunitatea internațională. - interzicerea producerii și utilizării de mine antipersonal (Convenția de la Ottawa din 1997) ilustrează modul în care dreptul internațional umanitar poate progresa ca rezultat al mobilizării maselor.
MODULUL 3 Dreptul în acțiune	Care sunt regulile cel mai des încălcate și de ce? Cu ce dileme se confruntă combatanții?	Încălcarea regulilor Distincția între civili și combatanți Reacție în lanț	3A Identificarea încălcărilor dreptului internațional umanitar	- dezvoltarea capacității de a identifica unele încălcări ale dreptului internațional umanitar - recunoașterea exemplelor în care o încălcare duce la alta – aplicarea conceptului de consecințe care duc la o „reacție în lanț”	- aceste reguli ale dreptului internațional umanitar sunt create în mod special pentru situații de conflict armat. - încălcarea dreptului internațional umanitar duce adesea la o reacție în lanț ce cuprinde și alte încălcări.
MODUL	ÎNTREBĂRI DE ÎNDRUMARE	CONCEPTE	EXPLORĂRI	OBIECTIVE	IDEI PRINCIPALE
MODULUL 3 Dreptul în acțiune (<i>continuare</i>)	Cine este responsabil de asigurarea respectării dreptului internațional umanitar?				- oamenii invocă numeroase motive pentru încălcările care se produc uneori. Astfel de motive includ răzbunarea, luptele în zone populate, ideea că civilii ajută inamicul, ordine ilegale de la superiorietc.
			3 B Din perspectiva combatanților	- recunoașterea dilemelor și a consecințelor în situațiile de luptă în care unul dintre scopuri este respectarea dreptului internațional umanitar. - recunoașterea problemelor în aplicarea dreptului internațional	- respectarea regulilor de drept internațional umanitar în situații de conflict armat implică uneori anumite dileme. - multe dileme rezultă din dificultatea de a distinge între combatanți și civili. - uneori oamenii îngreunează în mod

Explorarea Dreptului Umanitar - Ghid metodologic

				umanitar atunci când diferența dintre civili și combatanți este neclară.	intenționat distincția, altelei acest lucru este cauzat de desfășurarea luptelor în zone populate.
			3 C Cine este responsabil?	- Identificarea persoanei care, din punct de vedere militar, este responsabilă de asigurarea respectării regulilor - identificarea modului de îndeplinire a responsabilității.	- pentru respectarea dreptului internațional umanitar, multe persoane au responsabilități de îndeplinit. Deși o singură persoană poate încălca dreptul umanitar, este nevoie de eforturile combinate ale oficialităților guvernamentale, conducătorilor militari și ale combatanților pentru a asigura respectarea legii. - sprijinul acordat aplicării dreptului internațional umanitar este în interesul oricărei națiuni.
			Studiu de caz My Lai: Ce a mers bine și ce a mers rău?	- conștientizarea modalităților în care oamenii obișnuiți reacționează în fața unor încălcări grave ale dreptului umanitar. - înțelegerea unora dintre problemele și dilemele implicate de implementarea și aplicarea dreptului internațional umanitar.	- combatanții nu au obligația de a respecta un ordin ilegal. - realitățile situațiilor moderne de luptă pot îngreuna foarte mult implementarea dreptului internațional umanitar. - statele pot întâmpina dificultăți în eforturile lor de a aduce în fața justiției membri ai propriei lor armate pentru încălcarea dreptului internațional umanitar.

MODUL	ÎNTREBĂRI DE ÎNDRUMARE	CONCEPTE	EXPLORĂRI	OBIECTIVE	IDEI PRINCIPALE
--------------	-------------------------------	-----------------	------------------	------------------	------------------------

Explorarea Dreptului Umanitar - Ghid metodologic

MODULUL 4 Aplicarea justiției	De ce este nevoie de justiție? Cum se poate realiza justiția? Cine ar trebui să-i judece pe acuzați?	Implementarea DIU Aplicarea DIU Distincția între civili și combatanți Ordin ilegal Presiune socială Responsabilitate individuală Responsabilitatea conducătorilor Crimă de război Condiții necesare pentru a răspunde în fața justiției	4A Rațiunea justiției	- înțelegerea modului în care tratarea celor care încalcă regulile poate afecta bunăstarea unei societăți în urma unui conflict armat.	- dreptul internațional umanitar impune ca persoanele care comit sau comandă comiterea de încălcări grave să fie aduse în fața justiției. - fiecare stat semnatar al Convențiilor de la Geneva este responsabil pentru difuzarea, respectarea și aplicarea dreptului internațional umanitar.
			4B Evoluția tribunalelor internaționale	- înțelegerea evoluției eforturilor internaționale întreprinse pentru a aduce criminalii de război în fața justiției. - conștientizarea unor probleme pe care le implică judecarea crimelor de război.	- tribunalele penale internaționale au evoluat ca o soluție pentru numeroasele probleme implicate de identificarea unei autorități care să judece și să pedepsească crimele de război. - atunci când judecătorii analizează vinovăția, aceștia iau în considerare dacă acuzatul a comis crima în mod intenționat. Nici executarea ordinelor și nici precedentele constând în încălcări asemănătoare nu absolvă respectiva persoană de vină.
MODULUL 5 Reacția față de consecințele războiului	Care sunt consecințele războiului? Ce eforturi trebuie depuse pentru a le face față? Care sunt dilemele pe care le implică acțiunile umanitare?	Nevoi de bază Nevoi nemateriale Refugiați, persoane deplasate intern Neutralitate Imparțialitate	5A Nevoi care își au originea în devastarea provocată de război	- înțelegerea modului în care războiul afectează mijloacele de subzistență normale ale vieții. - conștientizarea scopului acțiunii umanitare necesare pentru a reduce și preveni suferința provocată de conflictele armate.	- conflictele armate provoacă pierderi imense ale resurselor și afectează mijloacele de subzistență normale ale vieții. - la izbucnirea unui conflict armat, viața și demnitatea umană devin vulnerabile și necesită protecție specială. - sarcina de a asigura mijloacele necesare subzistenței implică acțiunea comună a numeroase organizații umanitare.
MODUL	ÎNTREBĂRI DE	CONCEPTE	EXPLORĂRI	OBIECTIVE	IDEI PRINCIPALE

MODULUL 5 Reacția față de consecințele războiului (continuare)	ÎNDRUMARE			5B Pregătirea unei tabere pentru persoanele deplasate din cauza războiului	- conștientizarea dimensiunilor efortului de care este nevoie pentru a satisface nevoile umane care rezultă în urma dislocării persoanelor, inclusiv în ceea ce privește asigurarea securității acestora - conștientizarea unor aspecte ale asistenței și protecției de care au nevoie oamenii atunci când conflictele armate îi obligă să-și părăsească locuințele.	- reacția la nevoile persoanelor dislocate din cauza conflictelor armate presupune o planificare și un efort substanțial. - în plus față de nevoile biologice imediate (apă, hrană, adăpost, îngrijire medicală etc.), trebuie tratate și nevoile sociale și psihologice. Acestea includ sprijinul acordat oamenilor pentru a-și redobândi autonomia cât mai repede posibil.
				5C Îndreptarea atenției asupra protejării prizonierilor	- conștientizarea unora dintre modalitățile în care dreptul internațional umanitar protejează viețile și demnitatea prizonierilor. - înțelegerea unor dileme cu care se confruntă personalul umanitar în protejarea prizonierilor	- viața și demnitatea persoanelor care au devenit prizonieri ca urmare a unui conflict armat sunt supuse riscurilor. - dreptul internațional umanitar impune protejarea prizonierilor și vizitarea închisorilor de către personalul umanitar pentru a verifica dacă această protecție este asigurată. - personalul umanitar care vizitează prizonieri se poate confrunta, în activitatea desfășurată, cu dileme.
				5D Îndreptarea atenției asupra refacerii legăturilor de familie	- conștientizarea dificultăților cu care se confruntă familiile separate de război. - înțelegerea dimensiunii efortului necesar pentru reunirea familiilor separate de război.	- conflictele armate au ca rezultat separarea multor persoane de familiile lor, fără posibilitatea de a comunica cu aceștia. - dreptul internațional umanitar impune întreprinderea de acțiuni pentru refacerea și păstrarea legăturilor de familie, inclusiv reunirea familiilor. - sunt necesare multe etape pentru a da de urma unei familii și pentru a o reunifica.
MODUL	ÎNTREBĂRI DE ÎNDRUMARE	CONCEPTE	EXPLORĂRI	OBIECTIVE	IDEI PRINCIPALE	

Explorarea Dreptului Umanitar - Ghid metodologic

<p>MODULUL 5 Reacția față de consecințele războiului (<i>continuare</i>)</p>			<p>5E Etica acțiunilor umanitare</p>	<p>- cunoașterea unor principii care ghidează acțiunile umanitare, cum ar fi cele ale neutralității și imparțialității - înțelegerea unor dileme cu care personalul umanitar se poate confrunta în acțiunile întreprinse.</p>	<p>- este necesară existența unui cod de conduită pentru organizațiile umanitare. - personalul umanitar trebuie să fie neutru și imparțial în asigurarea protecției și ajutorului, pentru a câștiga și păstra încrederea tuturor părților implicate în conflict. - personalul umanitar se confruntă cu dileme de ordin etic în activitățile întreprinse. Deși poate nu există răspunsuri sau decizii în mod evident corecte, este important să recunoaștem și faptul că neîntreprinderea unor acțiuni rezează o decizie cu consecințe.</p>
<p>EXPLORARE DE ÎNCHEIERE</p>	<p>Cum puteți promova respectul pentru demnitatea umană? Ce puteți face pentru a schimba situația? Cum puteți determina alte persoane să devină conștiente de acest lucru?</p>	<p>Mobilizarea tinerilor Populație țintă Obiectivul proiectului Punctele tari și resursele comunității Demnitate umană</p>	<p>Ce facem mai departe?</p>	<p>- aplicarea cunoștințelor dobândite pentru pregătirea unui proiect care promovează demnitatea umană. - desfășurarea unui proiect care promovează demnitatea umană.</p>	<p>- există multe lucruri pe care o persoană le poate întreprinde pentru a sprijini în mod activ demnitatea umană, și este posibilă participarea în cadrul unui proiect care să corespundă abilităților și intereselor unei persoane. - atunci când lucrați în interesul altor persoane, este esențial să țineți cont de perspectiva acestora. - pe măsură ce un proiect se desfășoară, este util să evaluați periodic rezultatele și să analizați planurile de viitor.</p>

C. Indrumările pentru profesori EDU

Indrumări pentru profesori 1. Discuția

Discuția, sau conversația, este o strategie de învățare cheie în curriculumul EDU. Unul dintre obiectivele discuției este acela de a încuraja o participare echilibrată în rândul elevilor. O discuție atractivă presupune ca profesorul sau moderatorul să-și asume rolul de ascultător și de „țesător”, folosind ideile elevilor pentru a le „țese” într-o structură coerentă. Obiectivul final este ca elevii să devină ei înșiși, „țesători”.

Obiective

- identificarea a ceea ce știu elevii despre o temă.
- dezvoltarea abilităților necesare pentru purtarea unei discuții, respectiv, a ascultării și a vorbirii.
- exersarea de către elevi a abilității de a adopta o poziție și de a o apăra cu argumente.

Noțiuni de bază

Stabiliți, încă de la început, următoarele două reguli pentru elevi, prezentate mai jos. Puteți face apoi referire la ele în timpul unei discuții stimulante.

1. Ascultați-i cu atenție pe ceilalți și așteptați până când au terminat de vorbit.
2. Puteți să nu fiți de acord cu opiniile celorlalți, însă respectați-i atât pe ei cât și opiniile lor.

Oferiți un punct de vedere clar, scriind pe tablă una sau toate dintre următoarele aspecte:

- Problema sau problemele care urmează să fie discutate
- Obiectivele discuției
- Rezultatul așteptat al discuției

Folosiți o întrebare, o fotografie, o povestire, o afirmație, o înregistrare video, un exercițiu, sau orice alt stimul potrivit pentru a genera idei în vederea participării la discuție.

Moderarea grupului

- Acordați-le elevilor timp să se gândească la ceea ce vor să spună. Dacă întâi și-au notat ideile, pot să fie mai bine pregătiți atunci când trebuie să vorbească.
- Recunoașteți contribuțiile. Este util să notați punctele cheie pe tablă pentru rezumat și analiză.
- Încurajați elevii să contribuie la discuție invitându-i să adauge alte idei, sau întrebându-i dacă sunt sau nu de acord cu ceilalți din grup.

- Încurajați elevii să discute unii cu ceilalți mai degrabă decât să direcționeze toate comentariile către dumneavoastră.

Abordarea situațiilor dificile

- Dacă cineva furnizează informații incorecte, apreciați mai întâi dacă greșeala este importantă. Dacă da, cereți-le celorlalți elevi să intervină, într-o manieră care să nu îl descurajeze pe vorbitorul inițial. Dacă este cazul, clarificați chiar dumneavoastră neînțelegerea.
- Dacă elevii ezită să vorbească, reamintiți-le că scopul este de a explora idei și puncte de vedere, și nu de a identifica răspunsurile „corecte”.
- Dacă discuția devine dezordonată, reamintiți-le elevilor cele două reguli stabilite la început.
- În cazul în care participă la discuție doar câțiva elevi, îndemnați-i și pe ceilalți să contribuie, sau cereți-le celor care au fost tăcuți să citească din notițele asupra cărora au reflectat. (A se vedea „Indrumări pentru profesori 7: Scriem și reflectăm”)

Ce se întâmplă dacă discuția se îndreaptă către chestiuni politice sensibile, sau către credințe și practici religioase? Dacă se întâmplă acest lucru, acesta ar putea reflecta angajamentul elevilor față de interese, preocupări sau experiențe care le sunt familiare. Dacă discuția este relevantă pentru studierea EDU, puteți acorda un anumit timp, în clasă, pentru o explorare mai amănunțită, puteți realiza o activitate suplimentară, sau îi puteți încuraja pe elevi să întreprindă o cercetare independentă. În situația în care discuția nu este relevantă pentru studierea EDU, puteți discuta subiectul respectiv, în afara clasei, pentru a-i ajuta pe elevi să-și finalizeze ideile, întrucât acestea ar putea fi asociate cu experiențe, interese sau nevoi personale. O altă posibilitate este să-i sugerați elevului să întreprindă un proiect de cercetare independentă pe marginea subiectului respectiv.

Evaluarea cunoștințelor

- Au fost elevii capabili să identifice și să împărtășească ceea ce știu?
- Au ascultat și au răspuns elevii, unii la ideile celorlalți?
- Ce idei principale sau ce idei contradictorii au apărut?
- Ce ați învățat dumneavoastră?
- Ce ați face diferit?
- Cum puteți construi pe marginea discuției, pentru lecția următoare?

Indrumări pentru profesori 2. Brainstormingul („Furtuna” de idei)

Brainstormingul este o tehnică care încurajează gândirea originală prin crearea unei atmosfere de judecată suspendată. Brainstormingul oferă oportunitatea de a genera cât mai multe idei într-o perioadă anumită de timp. Dacă scopul este soluționarea unei probleme, atunci acesta permite propunerea de soluții multiple de către persoane diferite. Elevii pot după aceea să facă un rezumat al informațiilor și să ofere un răspuns de grup.

Obiective

- Identificarea de idei pentru o discuție sau pentru a răspunde la o întrebare
- Încurajarea spontaneității elevilor

Noțiuni de bază

Explicați-le elevilor că vreți ca grupul să genereze cât mai multe idei. Faceți recomandări, cum ar fi următoarele:

- fiți spontani
- încercați să nu vă evaluați ideile înainte de a le împărtăși
- fiți deschiși față de comentariile celorlalți, nu evaluați
- raportați-vă la ideile sugerate de ceilalți

Moderarea grupului

- Exprimați întrebarea sau punctul de interes al brainstorming-ului într-un mod clar.
- Clarificați toate întrebările înainte ca elevii să înceapă să răspundă.
- Înregistrați toate contribuțiile.
- Clarificați contribuțiile care par a fi nepotrivite. (Asigurați-vă că faceți asta într-o manieră care să nu stingherească viitoarele contribuții.)
- Dacă acest proces pare să întârzie, enunțați din nou întrebarea pentru a încuraja răspunsuri suplimentare.
- La încheierea brainstormingului analizați și rezumați lista de idei împărtășite, sau îndemnați-i pe elevi să facă acest lucru.

Abordarea situațiilor dificile

- Dacă răspunsurile elevilor nu sunt legate de subiect, luați o pauză pentru a-l defini mai clar înainte de a relua activitatea.
- Dacă elevii întâmpină dificultăți în a răspunde pentru că subiectul nu le este familiar, le puteți da exemple de răspunsuri care le-ar putea stimula ideile.

Evaluarea cunoștințelor

Explorarea Dreptului Umanitar - Ghid metodologic

- Cât de bine s-au descurcat elevii să genereze idei?
- Cât de bine s-a descurcat grupul să facă un rezumat al ideilor generate?
- Care au fost avantajele și dezavantajele utilizării acestei strategii?
- Ce ați face diferit?

Metoda de învățare 3. „Nu există un răspuns ușor”

În EDU există posibilitatea ca elevii să adreseze întrebări la care chiar și profesorul să răspundă cu dificultate, nu din cauza lipsei de informații, ci pentru că nu există răspunsuri ușoare. Vă recomandăm să desemnați un loc unde să fie înregistrate și afișate întrebările dificile adresate de elevi, pe care să-l numiți “Nu există un răspuns ușor”. O sursă pentru a răspunde la întrebări este broșura CICR intitulată *Drept internațional umanitar: răspunsuri la întrebările dumneavoastră*. Câteva din aceste întrebări sunt abordate în *Explorarea dreptului umanitar*.

Obiective

- Realizarea unei evidențe a întrebărilor dificile pe care le adresează elevii (de referință pentru mai târziu).
- Recunoașterea faptului că răspunsurile la anumite întrebări sunt complicate.
- Identificarea unor posibile resurse care ar putea fi de ajutor în explorarea întrebărilor dificile.

Noțiuni de bază

Subliniați faptul că în situația unui conflict armat condițiile sunt extreme iar, comportamentul este greu de justificat. Astfel, multe întrebări despre asemenea situații nu au răspunsuri ușoare. Cu toate acestea, astfel de întrebări ar trebui abordate înainte de a trece prea mult timp, pentru a evita descurajarea elevilor interesați și preocupați de problemele respective.

Moderarea grupului

- Întrebările dificile și care nu au un răspuns imediat ar trebui recunoscute ca atare.
- Îndemnați-i pe elevi să cerceteze astfel de întrebări prin formularea unor întrebări suplimentare, sau prin extragerea de consecințe.
- Invitați alți elevi, individual sau în grupuri mici, să sugereze răspunsuri.
- Fixați o limită de timp pentru efortul îndreptat către formularea de răspunsuri la aceste întrebări.
- Identificați întrebările care vor fi abordate ulterior în cadrul programului.

Câteva întrebări dificile pe care elevii le adresează frecvent, cu răspunsuri posibile

- Nu cumva chiar faptul că există legi despre cum să te porți într-un război legitimează războiul? Regulile nu fac războiul să pară ca un joc? De ce nu se declară războiul ca fiind ilegal?

Războiul este în mare parte ilegal. În dreptul internațional există numai două excepții: războiul care este declarat de Națiunile Unite sau de un stat în

autoapărare. Cu toate acestea, evenimentele din a doua jumătate a secolului douăzeci au demonstrat că trecerea războiului în ilegalitate nu previne declanșarea acestuia. Dreptul internațional umanitar (DIU) recunoaște numai trista realitate a războiului; nu îl scuză și nici nu îi conferă legitimitate.

Pentru o abordare completă a acestei întrebări vedeți „Explorare introductivă: imagini și percepții”.

- De ce nu sunt și soldații recrutați considerați victime nevinovate ale războiului? Sunt trimiși la război sub amenințarea cu pedepse, sunt puși în pericol, și li se ordonă să facă multe lucruri care sunt incompatibile cu demnitatea umană.

Este demn de remarcat faptul că de-a lungul istoriei armatele s-au bazat pe recrutare. Întrebarea nu este dacă soldații recrutați sunt victime, ci dacă un stat are dreptul, atunci când se află în pericol, să își forțeze cetățenii să devină soldați. Aceasta poate duce cu ușurință la o discuție despre persoanele care refuză să satisfacă serviciul militar din cauza convingerilor politice sau religioase (subiect aflat în afara cadrului DIU). Persoanele care refuză să lupte ar trebui pedepsite? De ce? Ar fi mai bine să se permită numai înrolarea voluntară în armată? Ridică probleme și o armată pe bază de voluntariat?

Se pot aduce în discuție următoarele:

Dreptul Internațional Umanitar caută să protejeze toți combatanții care nu mai participă activ la ostilități ca rezultat al dezarmării, îmbolnăvirii, rănirii sau capturării. Când are loc oricare dintre aceste situații, combatanții devin victime de război. Din punct de vedere al dreptului umanitar, autoritatea care îi deține este responsabilă pentru tratamentul pe care îl aplică.

- Ce poate face un soldat atunci când ordinul comandantului său încalcă DIU?

Soldații trebuie să cunoască regulile de bază ale DIU, pentru a putea face distincția dintre un ordin legal și unul ilegal. Dacă unui soldat i se ordonă să facă ceva care ar constitui o încălcare a DIU sau chiar o crimă de război, el ar trebui să refuze; executarea ordinelor nu este o scuză. În același timp, trebuie recunoscut faptul că de obicei este foarte dificil și adesea periculos pentru un soldat să refuze executarea unui ordin.

- De ce națiunile puternice care câștigă un război nu sunt judecate?

Este adevărat faptul că, în practică, cei care câștigă scapă justiției. Parțial, aceasta se întâmplă datorită faptului că până de curând nu a existat un sistem care să asigure că justiția internațională se aplică în mod egal tuturor. Însă lucrurile sunt în schimbare. A fost constituită o Curte Penală Internațională permanentă, care are jurisdicție asupra încălcărilor Dreptului Internațional Umanitar, o Curte care are capacitatea de a trage la răspundere persoane indiferent de țara de origine.

Pentru o discuție cu clasa, puteți întreba:

- Nedreptatea în aplicarea legii înseamnă că ar fi mai bine să nu mai existe legi?

Ca sarcină de lucru, îi puteți îndemna pe elevi să caute exemple de cazuri în care persoane despre care se presupune că au încălcat DIU au fost puse sub acuzare și să caute pe website-ul EHL exemple de aplicare cu succes a legii.

- De ce marii industriași care fac bani din vânzarea armelor nu sunt judecați?

Problema responsabilității pentru producția sau comercializarea armelor ilegale nu intră în domeniul de aplicare al DIU. Astfel de situații sunt abordate în cadrul Națiunilor Unite. Industriașii care se fac vinovați de comercializarea armelor ilegale sau care fac comerț cu țări asupra cărora există un embargo în privința armelor pot fi judecați.

- Ce a făcut DIU în privința bombei atomice? Ce lucruri sunt de competența DIU? Se pare că razele laser sunt iar, armele nucleare nu sunt. De ce?

DIU interzice armele care cauzează răni superflue sau suferințe inutile și armele care nu disting între civili și combatanți. În conformitate cu aceste principii, este greu de imaginat o situație în care utilizarea bombei atomice ar fi legală.

- Nu sunt unele războaie mai „drepte” decât altele? Nu este mai dreaptă lupta pentru a-ți apăra țara sau pentru a câștiga libertatea decât lupta pentru a cuceri o altă țară?

Un răspuns simplu și direct ar fi următorul: DIU nu judecă cauzele unui război, ci prevede reguli atunci când izbucnește un conflict, oricare ar fi cauzele. DIU caută să protejeze oamenii nevinovați de suferințele războiului aplicând aceleași reguli indiferent de motivul care a dus la conflict.

Le puteți solicita elevilor să dezvolte argumente pentru sau împotriva perspectivei DIU. Gândiți-vă, spre exemplu, ce s-ar întâmpla dacă civililor sau soldaților *hors de combat* li s-ar acorda grade diferite de protecție în funcție de percepția asupra justiției cauzei țării lor. Identificați consecințele.

Abordarea situațiilor dificile

- În situația în care sunt apărute două puncte de vedere divergente puteți sublinia faptul că și experții în domeniu au opinii diferite asupra acestor probleme, și puteți organiza o dezbatere care face trimitere la puncte de vedere oficiale.
- Dacă nu puteți răspunde la o întrebare, consultați experții din regiunea dumneavoastră.

- Elevii pot investiga o întrebare prin intermediul website-ului EHL, unde personalul CICR, alți profesori sau alți elevi ar putea oferi răspunsuri.
- Amintiți-vă să reexaminați din când în când întrebările din colțul „Nu există un răspuns ușor”.

Evaluarea cunoștințelor

Următoarele considerații ar putea fi folosite ca puncte de pornire pentru o dezbatere sau pentru scrierea unui eseu.

Un punct de vedere interesant este acela al juristului elvețian Emmerich de Vattel (*Legea națiunilor*, 1785):

Întrucât toți beligeranții susțin justetea cauzei lor, cine ar trebui să fie arbitru între ei? Pentru că nu există un arbitru, trebuie să se recurgă la reguli cu ajutorul cărora războiul poate fi normat. Prima regulă este că războiul trebuie să fie considerat just de ambele părți. Acest fapt este absolut necesar (...) dacă oamenii doresc să stabilească orice fel de ordine, orice fel de regularitate într-o operațiune atât de violentă precum cea a armelor, sau să fixeze orice fel de limite pentru calamități (...) și să lase, în permanență, o ușă deschisă pentru reîntoarcerea la pace.

El a rezumat regulile după care ar trebui reglementate războaiele astfel:

Toate distrugerile provocate inamicului fără să fi fost necesar, toate actele de ostilitate care nu tind să asigure victoria și să ducă războiul la încheiere (..) sunt condamnate prin legea naturii.

- *Legea națiunilor*, 1785, tradusă de Joseph Chitty, în 1834, descrisă în *Desfășurarea războiului 1789 – 1961*, de Generalul -Maior J.F.C. Fuller (Rutgers University Press, 1961).

- Sunteți de acord cu afirmația conform căreia nu există un arbitru care să decidă asupra justetei purtării unui război?
- Sunteți de acord cu afirmația conform căreia neatribuirea, niciunei părți, a vinovăției pentru cauzele purtării războiului are mai multe șanse să ducă la pace decât atribuirea de vinovății?
- Este rezumatul lui de Vattel despre „cele condamnate prin legea naturii” o bază potrivită pentru legi de desfășurare a războiului?

La sfârșitul programului, revizitați locul unde sunt afișate întrebările la care „Nu există un răspuns ușor” pentru a preciza la ce întrebări s-a răspuns și la ce întrebări nu s-a răspuns încă.

Indrumări pentru profesori 4. Utilizarea dilemelor

Dilemele îi pun pe elevi în fața provocării complexe de a lua decizii etice pe timp de conflict armat. Complexitatea derivă din cel puțin trei motive:

- Orice decizie afectează mulți oameni, iar destinul și percepțiile lor afectează alte persoane.
- Orice decizie are efecte secundare, dintre care unele ar putea să nu fie anticipate.
- Nu pot fi atinse toate obiectivele în același timp. Acțiunea necesară pentru îndeplinirea unui obiectiv important adesea exclude atingerea altuia. „Obiectivele concurente” sunt bineînțelese o trăsătură a multor dileme.

Termenul de „dilemă” este adesea folosit cu ușurință, dar în situațiile în care este nevoie de ajutor umanitar efortul întreprins pentru soluționarea unei dileme antrenează consecințe importante. Ar putea fi vorba de o situație pe viață și pe moarte. Dilema nu poate fi evitată luând decizia de a nu alege, deoarece și să nu faci nimic constituie luarea unei decizii. Pentru a utiliza în mod eficient tehnica de analiză a dilemelor, profesorii trebuie să analizeze împreună cu elevii două întrebări: Ce este o dilemă? Care sunt consecințele unei dileme?

Obiective

- Sprijinirea elevilor pentru a înțelege noțiunile de „dilemă” și „obiective concurente”
- Sprijinirea elevilor pentru a experimenta și înțelege complexitatea asociată adeseori cu luarea deciziilor etice pe timp de conflict armat
- Exersarea de către elevi a identificării de perspective diferite de abordare
- Sprijinirea elevilor pentru a înțelege noțiunea de „consecințe”, inclusiv a unor consecințe care nu au fost intenționate sau anticipate
- Analizarea de către elevi a lanțurilor de consecințe.

Noțiuni de bază

1. Începeți prin încurajarea elevilor să folosească proverbe pentru a ilustra conceptul de dilemă (spre exemplu, „a fi între ciocan și nicovală”). Încurajați-i să explice ce este o dilemă. Cereți-le să exemplifice și să explice de ce anumite exemple constituie dileme.
2. Definiți esența unei dileme. Ajutați-i pe elevi să identifice caracteristicile principale ale unei dileme:
 - O situație care presupune luarea unei decizii între acțiuni alternative (inclusiv să nu faci nimic).
 - Toate opțiunile au avantaje și dezavantaje.

3. Subliniați faptul că este dificil să alegeți „să faceți ceea ce este corect” și că pare imposibil și „să faceți ce este mai bine dintr-o situație nefavorabilă”, deoarece:
 - Aparent, fiecare opțiune ar putea cauza probleme.
 - Există un grad de incertitudine cu privire la rezultatul opțiunii.
4. Alegeți dilema pe care o veți folosi în așa fel încât să corespundă scopurilor dumneavoastră.

Moderarea grupului

Pentru moderarea discuțiilor despre dileme, urmați următorii patru pași:

1. Puneți întrebări pentru a explora acțiunile propuse.

Folosiți una dintre povestirile furnizate în materialele EDU sau o dilemă care a fost propusă chiar de elevi. Îndemnați-i pe elevi să propună câteva acțiuni ca răspuns la dilemă. Apoi, pentru fiecare acțiune, puneți următoarele întrebări pentru a explora posibilele rezultate:

- Care este rezultatul așteptat al acțiunii propuse de dumneavoastră?
- Ar putea avea și alte rezultate? (Dacă vi se pare necesar, explorați lanțul de acțiuni care ar putea rezulta, și urmările fiecăreia).
- Care sunt factorii necunoscuți sau imprevizibili în situația dată?
- Ce alte persoane sunt implicate? Cum vor fi afectate de acțiunea dumneavoastră? Cum vor privi acțiunea dumneavoastră? Cum va fi rezultatul afectat de perspectiva celorlalți?

Repetăți aceleași întrebări pentru fiecare acțiune propusă. Într-un final elevii vor adopta singuri aceste întrebări. Faptul că elevii învață să adreseze întrebări bune este o dovadă că învață abilitățile și conceptele legate de analiza unei dileme.

2. Analizați complexitatea unei dileme.

Îndemnați-i pe elevi să compare și să aleagă între diferitele acțiuni propuse, formulând următoarele întrebări:

- Cât de eficientă este acțiunea pe care ați ales-o, în obținerea rezultatului dorit?
- Cât de probabil este ca acțiunea pe care ați ales-o să provoace probleme mai grave pe termen lung?
- Ce obiectiv are acțiunea dumneavoastră? De ce ați ales acest obiectiv?
- Acțiunea pe care ați ales-o ignoră sau exclude un alt obiectiv important?

Rezumați, recunoscând complexitatea argumentelor aduse în discuție.

3. Identificați lanțul de consecințe.

Îndemnați elevii să identifice posibilele consecințe pe care le-ar putea avea următoarele acțiuni sau evenimente:

- Niște pescari sunt pe mare când se pornește o furtună care le răstoană barca.
- Un vânător împușcă un elan.

Ajutați elevii să observe faptul că acțiunile pot avea consecințe care duc la alte consecințe. Acest fenomen se numește *recție în lanț*. (Furtună => barcă răsturnată => decesul pescarului => suferința și sărăcia familiei pescarului etc.)

Câteva consecințe vor fi intenționate (vânătorul face rost de mâncare pentru familia lui...). Altele ar putea fi neintenționate (elanul mort fătase recent, astfel că puiul său este acum orfan și...).

4. Urmăriți lanțuri de consecințe.

Solicitați-le elevilor să descopere modul în care un singur eveniment poate pune în mișcare o multitudine de consecințe, dintre care câteva au la rândul lor alte consecințe. Astfel se produc lanțuri complexe.

Abordarea situațiilor dificile

- Elevii ar putea să treacă direct la concluzii. Dacă se întâmplă acest lucru, rugați-i să se întoarcă la analiza acțiunilor și consecințelor.
- Câteodată, complexitatea s-ar putea dovedi a fi copleșitoare. Acceptați frustrarea elevilor.

Evaluarea cunoștințelor

Cereți elevilor să descrie în scris o dilemă din propria lor experiență.

- Care au fost obiectivele concurente?
- Care au fost acțiunile posibile?
- Care au fost efectele acțiunii întreprinse?
- Care au fost consecințele posibile și reacțiile în lanț?

Indrumări pentru profesori 5. Interpretarea de roluri

Interpretarea de roluri oferă oportunitatea de a te pune în situația altcuiva și de a face ca experiențele descrise într-un text să prindă viață prin dramatizare. O interpretare de roluri reușită presupune pregătire înainte și discuții după aceea.

Obiective

- Conștientizarea elevilor asupra existenței mai multor perspective de abordare a unei situații date.
- Conștientizarea elevilor asupra dilemelor de ordin etic pe care le presupune acțiunea umanitară.
- Sprijinirea elevilor pentru a se raporta la experiențele altora.

Noțiuni de bază

- Explicați situația, astfel ca elevii să știe ce presupune fiecare rol.
- Explicați scenariul sau contextul – locul, timpul, împrejurările și alte informații necesare – astfel ca elevii să se transpună în situație.
- Puneți întrebări pentru a-i ajuta pe elevi să definească fiecare rol. Ce vrea această persoană și de ce? Ce rezultat urmărește această persoană?
- Alocați timp pentru pregătire, interpretarea rolurilor și pentru discuții.

Moderarea grupului

Pentru un joc de rol eficient, urmați următorii patru pași:

1. **Pregătiți.** Prezentați povestirea sau dilema. Alocați suficient timp pentru a discuta situația sau problema. Concentrați-vă mai degrabă pe următoarele: *Care este subiectul? Care este situația? Ce decizii încearcă să ia persoanele implicate?*, decât pe *Cine este actorul?* Discuția pregătitoare este decisivă. Chiar dacă exercițiul de interpretare a rolurilor nu are succes, grupul va învăța din discuție. Ar fi de preferat să atribuiți rolurile unor grupuri mici, astfel ca mai mulți elevi să aibă oportunitatea de a reflecta asupra aceluiași rol. Încurajați elevii să exploreze umanitatea tuturor celor implicați în situație și să evite alegerea răufăcătorilor. Răspundeți la toate întrebările elevilor.
2. **Repetati.** Rolul dumneavoastră de regizor este de a-i ține pe elevi pe drumul cel bun. Puneți la dispoziția elevilor un minimum de recuzită și mijloace pentru repetarea rolurilor. Evitați să le dați prea multe indicații „de regie” care le-ar putea influența creativitatea.

3. **Interpretați.** Acesta este momentul celor care interpretează rolurile. Ați putea atribui o sarcină și publicului, de exemplu să urmărească un anumit personaj și deciziile pe care trebuie să le ia acesta. Discuția de pregătire și interpretarea ajută publicul să își îndrepte atenția către chestiunile controversate și către sentimentele din povestire, și nu asupra interpretării rolurilor.
4. **Concluzionați.** În timpul discuției și feedback-ului de după interpretarea rolurilor, încurajați elevii să comenteze pe marginea problemelor ce reies din dramatizare. Faceți referire la întrebările din materialele pregătite pentru elevi. Rugați elevii să analizeze experiența interpretării unui rol sau pe cea a observării acestei interpretări și a reflectării asupra experiențelor și chestiunilor controversate prezentate. Au dobândit o nouă perspectivă asupra vreunui personaj? Ce a mers bine? Ce nu a mers bine? Ce ar face ei diferit? Puteți concluziona prin observații care să îi aducă pe elevi înapoi la obiectivul exercițiului.

Abordarea situațiilor dificile

- Datorită naturii sale distractive, interpretarea de roluri ar putea ascunde seriozitatea chestiunilor în discuție. De asemenea, râsul poate fi o formă de deconectare psihologică atunci când sunt trăite sentimente puternice. Elevii (atât cei care interpretează un rol, cât și cei din public) ar putea să râdă. Este posibil să fie nevoie să le amintiți elevilor care este subiectul principal al activității.
- Dacă subiectul interpretării este reprezentat de o povestire cu final deschis și elevii vor să știe ce s-a întâmplat cu adevărat, satisfaceți-le curiozitatea și spuneți-le finalul adevărat.

Stop cadru

Într-un „stop cadru” elevii opresc acțiunea într-un punct culminant și „îngheață” într-un tablou. Folosiți „stop cadru” pentru a prezenta consecințele unei decizii sau esența unei dileme. Ce decizie ar lua grupul? Mai puțin elaborate decât interpretarea rolurilor, aceste momente „stop cadru” le permit elevilor să se concentreze asupra anumitor aspecte cheie dintr-o povestire.

Evaluarea cunoștințelor

În timpul discuției ce urmează după interpretarea de roluri încercați să aflați în ce măsură au înțeles elevii dilema și controversa prezentate, și evaluați abilitatea lor de a se pune în situația altor persoane.

Indrumări pentru profesori 6. Utilizarea povestirilor, fotografiilor și înregistrărilor video

EDU încearcă să lucreze cu mintea și cu inima. Elevii intră în situația persoanelor din război, fie ele victime, soldați sau lucrători umanitari. Pentru a face asta, programul utilizează una dintre cele mai vechi tehnici de transmitere a culturii – povestirea. Povestirile, care provin din diferite culturi, se referă în general la luarea de decizii etice. Pe lângă povestiri, EDU utilizează fotografii și înregistrări video însoțite de relatări pentru a le prezenta elevilor situații reale și pentru a stimula discuțiile.

Obiective

- Stimularea gândirii elevilor prin povestiri, fotografii și înregistrări video.
- Furnizarea de imagini și contexte pentru a-i ajuta pe elevi să înțeleagă conceptele.
- Furnizarea unei experiențe comune pentru elevi, ca punct de pornire pentru discuții.

Noțiuni de bază

- Înaintea utilizării povestirilor, familiarizați-vă cu informațiile de bază și întrebările de îndrumare sugerate în materialele EDU.
- În măsura în care este posibil stabiliți povestiri care să fie citite înainte de oră, pentru o mai bună familiarizare a elevilor cu subiectul și pentru a avea mai mult timp pentru discuții (apoi examinați-le și în clasă).
- Prezentați colaje făcute din fotografii, explicând scopul și contextul, cum ar fi, spre exemplu: „Acestea sunt fotografii cu oameni deplasati din cauza războiului”.
- Pregătiți elevii pentru prezentările video prin utilizarea unei introduceri și prin precizarea unei întrebări sau a unei sarcini de lucru pe care să le aibă în vedere atunci când urmăresc prezentarea. Folosiți transcrierile pentru a face referire la informații specifice din înregistrarea video.

Moderarea grupului

După ce elevii au ascultat o povestire, au analizat o fotografie sau au vizionat o înregistrare video, rugați-i să-și noteze gândurile sau reacțiile înainte să discutați despre respectiva experiență. Anumite povestiri pot fi prezentate cu un punct de oprire în care trebuie luată o decizie. Aceste tehnici stop cadru pot fi utilizate pentru a prezenta povestirile. (A se vedea: „Indrumări pentru profesori Însemnări pentru profesori 5. Interpretarea de roluri”.)

Explorarea Dreptului Umanitar - Ghid metodologic

În plus față de întrebările specifice pe care le elaborați pentru o povestire, luați în considerare și următorul set de întrebări atunci când discutați pe marginea povestirilor, fotografiilor și înregistrărilor video.

Situație: cine este în pericol? Despre ce fel de pericol este vorba? Cine sunt martorii?

Opțiuni: identificați opțiunile pe care le au la dispoziție martorii.

Consecințe: identificați și urmăriți consecințele fiecărei acțiuni (intenționată, neintenționată; pozitivă, negativă; pe termen scurt sau lung).

Perspective: luați în considerare consecințele din perspectiva diferiților protagoniști din situația respectivă.

Decizie: ce decizie ați lua dumneavoastră? De ce?

În timpul discuției îndemnați elevii să ia în considerare următoarele:

- Care este amenințarea la viața sau demnitatea persoanei?
- Ce acțiuni alternative sunt disponibile?
- Care sunt consecințele fiecărei acțiuni?
- Care sunt argumentele pe care se bazează decizia luată?
- Care este rolul presiunii sociale?

O parte din explorări încurajează elevii să aducă povestiri legate de conflicte armate și/sau de acțiuni umanitare de la familiile sau din tradițiile lor.

Materialele aduse de elevi pot fi afișate la vedere, strânse într-un album, integrate în conținutul cursului, citite în timpul lecției, utilizate pentru a ilustra un concept sau o experiență, sau puse pe website-ul EDU pentru a fi împărtășite cu elevii din toată lumea.

Abordarea situațiilor dificile

- Povestirile, fotografiile și înregistrările video le-ar putea provoca sentimente puternice elevilor. Acordați-le întotdeauna acestora oportunitatea să își exprime reacțiile față de materialul prezentat.
- Dacă o anumită imagine îi provoacă o reacție emoțională puternică unuia dintre elevi, ar putea să nu vrea să participe, fapt care trebuie considerat ca normal.
- Dacă un elev pare să aibă o problemă, discutați cu acesta.

Evaluarea cunoștințelor

- Folosesc elevii exemple din povestiri, fotografii și înregistrări video pentru a înțelege macroconcepte ?
- Cereți elevilor să conceapă propriile lor povestiri, desene, fotografii sau înregistrări video pentru a ilustra un concept.

Indrumări pentru profesori 7. Scriem și reflectăm

„Cum să știu ce gândesc până nu văd ce scriu?” – C. S. Lewis

Cercetarea pedagogică a demonstrat că elevii înțeleg mai bine atunci când studiul lor presupune sarcini de învățare realizate în scris. EDU asigură ocazii frecvente elevilor să-și înlesnească, în timpul orelor, înțelegerea conținutului prin exprimare în scris.

Obiective

- Asigurarea oportunității ca elevii să se gândească la chestiunile ce urmează a fi discutate.
- Determinarea elevilor să își documenteze punctele de vedere înainte de a asculta opiniile grupului.
- Exersarea exprimării în scris.
- Determinarea elevilor să țină un jurnal/portofoliu pe care să-l poată folosi pentru referințe, reflecție, pentru însemnări și pentru cercetări ulterioare.

Ținerea unui jurnal EDU

În măsura în care este posibil, îndemnați-i pe elevi să păstreze tot ce scriu pentru curs într-un singur loc. Ar fi de dorit ca elevii să țină un jurnal sau un portofoliu. Acest jurnal este pentru uzul lor personal, nu pentru a da note, ci pentru a-și exprima ideile liber și a face însemnări. Spuneți-le elevilor să nu se îngrijoreze asupra greșelilor de ortografie, gramatică sau punctuație atunci când scriu pentru prima dată. Contează numai să își poată exprima gândurile în scris. Însemnările pe care le-au făcut elevii în jurnal pot constitui germenii sau sursele pentru conceperea unor eseuri sau explorări pe diverse teme sau idei. Elevii mai mari pot folosi câteva dintre aceste idei pentru a face un studiu independent.

Alte tipuri de exprimare în scris

Materialele pentru curs furnizează o multitudine de oportunități pentru diferite tipuri de exprimare în scris, printre care:

- Analizarea povestirilor, dilemelor sau situațiilor
- Înregistrarea povestirilor personale
- Pregătirea materialelor pentru un interviu și scrierea interviurilor
- Scrierea de rapoarte de cercetare
- Schițarea unor planuri pentru abordarea unor probleme
- Scrierea de povestiri sau relatări istorice
- Scrierea de eseuri pe o temă, un concept sau o idee care provine din curs
- Documentarea pornind de la informații sau experiențe din viața elevilor
- Scrierea unor lucrări de susținere a unui punct de vedere asupra unui subiect aflat în dezbatere în grup sau în lume

- Întocmirea unui newsletter EDU

Anumite lucrări scrise ar putea fi publicate pe website-ul EDU, unde elevii pot comunica și împărtăși ideile sau punctele lor de vedere cu persoane din toată lumea.

Noțiuni de bază

Înainte de o discuție îndemnați elevii să-și exprime în scris gândurile ca răspuns la o fotografie, o înregistrare video, o întrebare sau o chestiune controversată. Pot nota cuvinte, grupuri de cuvinte sau propoziții întregi. Obiectivul este acela de a-și exprima gândurile în scris.

Moderarea grupului

- Exprimați în mod clar despre ce anume trebuie să scrie elevii și cum vor fi întrebuințate informațiile respective.
- Spuneți cât timp este alocat pentru activitatea de exprimare în scris.
- Dacă este folosit un suport vizual pentru a stimula scrierea, afișați sau distribuiți copii, astfel încât elevii să se poată uita la acesta ori de câte ori doresc.
- Dacă este folosită o întrebare, scrieți-o pe tablă.
- Elevilor mai mari le puteți da întrebări deschise.
- Elevilor mai mici le puteți da o propoziție pe care să o completeze, cum ar fi, spre exemplu: „Această fotografie mă face să mă gândesc la...”

Abordarea situațiilor dificile

Dacă elevilor le este greu să scrie, își pot exprima gândurile în alte modalități, cum ar fi desenând. Pot vorbi despre desenele lor, iar dumneavoastră îi puteți ajuta cu exprimarea în scris a ideilor lor.

Evaluarea cunoștințelor

Cum a sprijinit exprimarea în scris, obiectivul activității?

- Au fost elevii capabili să își exprime ideile în scris?
- Cum pot transforma elevii ideile din jurnalul EDU în proiecte de cercetare sau de acțiune?

Indrumări pentru profesori 8. Intervievarea

Invitarea unei persoane în grup, care să vorbească despre experiența sa, le oferă elevilor oportunitatea de a adresa întrebări și de a afla despre război direct de la sursă. Profesorul sau grupul pot identifica o persoană potrivită care să vorbească în fața clasei în timpul explorărilor despre regulile de bază ale Dreptului Internațional Umanitar. Această persoană poate fi cineva care a avut o experiență de război nemijlocită, cum ar fi un veteran, un lucrător umanitar, un civil sau un jurnalist. De asemenea, elevii pot intervieva o persoană în afara clasei. Tipurile de întrebări și obiectivele vor fi diferite în funcție de persoana intervievată.

Obiective

- Strângerea de informații direct de la sursă.
- Dezvoltarea abilităților de interviuare.

Noțiuni de bază

- Discutați cu elevii despre persoana pe care ar vrea să o intervieveze.
- Furnizați grupului informații despre invitat și despre expertiza sau experiența pe care o va împărtăși.
- Organizați o sesiune de brainstorming astfel încât grupul să formuleze întrebări pentru invitat. Întocmiți o listă a acestora. Exemple de întrebări:
 - Cunoașteți exemple de persoane care desfășoară activități umanitare?
 - Mai știți vreo altă persoană care a fost salvată?
 - La ce fel de formare ați participat (sau ce formare realizați dumneavoastră) despre cum ar trebui să se poarte soldații în situații de violență?
 - Ce motive au soldații pentru a se comporta uman sau inuman?
 - Care a fost partea cea mai grea în acordarea de asistență umanitară?
 - Cu ce dileme v-ați confruntat dumneavoastră sau alte persoane?

Îndemnați grupul să aleagă întrebările pe care urmează să le adreseze, și îndemnați elevii să scrie, individual, întrebările specifice pe care vor să le adreseze. Elevii care vor intervieva pe cineva în afara clasei trebuie să își pregătească înainte o listă de întrebări pentru a-i ajuta să obțină relatarea și să extragă implicațiile umanitare.

Moderarea grupului

- desemnați un membru al grupului care să fie gazdă, să îl întâmpine și să-l prezinte pe invitat.

Explorarea Dreptului Umanitar - Ghid metodologic

- Stabiliți contextul și timpul alocat interviului și schițați modalitatea de desfășurare.
- Îndemnați elevii să adreseze întrebările pe care le-au pregătit.
- Moderați interviul.
- Desemnați un membru al grupului care să îi mulțumească invitatului, la încheierea activității.

Abordarea situațiilor dificile

- S-ar putea ca invitatul să vorbească prea mult timp. Ori s-ar putea să se abată de la subiect. Dacă se întâmplă acest lucru, readuceți conversația la cursul normal. Sau sugerați ca invitatul să răspundă la întrebările pregătite de elevi.
- Elevii care intervieveză o persoană în afara clasei ar putea avea nevoie de ajutor pentru a formula întrebări bine gândite.

Evaluarea cunoștințelor

- După terminarea activității, îndemnați elevii să noteze ce au învățat de la invitat, și cum se corelează ceea ce au învățat cu temele pe care le studiază și cu DIU, în general.
- Grupul poate discuta despre cât de bine consideră că s-a desfășurat interviul, și ce ar face diferit într-o altă ocazie.
- Elevii care au interviuat membri ai familiei sau prieteni, despre război sau despre perspectiva umanitară, pot împărtăși informațiile cu întreaga clasă.

Indrumări pentru profesori 9. Grupuri mici

Activitatea umanitară poate fi inițiată de o singură persoană, dar succesul său continuu necesită întotdeauna muncă în echipă. Utilizarea grupurilor mici le permite elevilor să împărtășească idei și să dezvolte abilități. Activitățile în grupuri mici sunt recomandate pe parcursul utilizării acestor materiale. Puteți păstra, într-o serie de activități, aceeași componență a grupurilor sau puteți varia componența grupurilor de la o activitate la alta.

Reușita activităților în grupuri mici depinde de trei factori:

- Instrucțiuni clare despre sarcină
- Timpul disponibil
- Prezentări creative și eficiente în fața clasei

Obiective

- Implicarea fiecărui elev în discuții și în rezolvarea de probleme
- Învățarea abilităților de conducere (leadership) și cooperare

Atunci când lucrează în grupuri mici, elevii pot:

- Să exerseze abilități de comunicare, oral și în scris, și să rezolve probleme prin cooperare
- Să-și asume conducerea și responsabilitatea
- Să raporteze și să disemineze informații
- Să fie mai dornici să participe activ decât ar fi în grupuri mari
- Să împărtășească și să dezvolte idei, să obțină noi idei, să ia decizii
- Să exerseze lucrul în echipă
- Să fie sensibilizați față de o serie de informații noi

Noțiuni de bază

- Atunci când este cazul, îndemnați elevii să își noteze ideile înainte de a le împărtăși grupului. Aceasta îi ajută pe elevi să își dezvolte propriile idei înainte de a le auzi pe ale celorlalți.
- Stabiliți mărimea și tipul de grup potrivit, în funcție de scopul și de rezultatul așteptat al activității.
- Utilizați perechi de elevi care să facă schimb de experiențe personale (dintre care unele ar putea fi împărtășite cu întregul grup, iar altele cu o singură persoană), pentru a compara puncte de vedere individuale, sau pentru a se pune de acord asupra unui punct de vedere sau asupra unei acțiuni de urmat.
- Utilizați grupuri mici de trei sau cinci persoane atunci când doriți ca fiecare elev să aibă oportunitatea de a-și exprima opinia despre un anumit subiect.

Explorarea Dreptului Umanitar - Ghid metodologic

- Formați grupurile de elevi după anumite criterii, în funcție de obiectivul dumneavoastră: după nivelul de competență, după experiențele pe care le aduc într-o anumită activitate, după vârstă, după gen, după cum sunt amplasați unul lângă celălalt, după abilități etc. În grupuri omogene, elevii lucrează împreună în același ritm, care ar putea fi mai rapid sau mai lent decât al altor grupuri. În grupuri eterogene, anumiți elevi și-ar putea asuma rolul de conducători sau antrenori, în timp ce alții ar putea fi motivați de interacțiunea cu anumiți colegi care au aptitudini și experiențe diferite.

Moderarea grupului

- Exprimați în mod clar sarcina și rezultatul așteptat.
- Identificați și puneți la dispoziția lor resursele necesare pentru îndeplinirea sarcinii.
- Stabiliți o limită de timp pentru efectuarea sarcinii.
- Cereți delegarea responsabilităților în grup: moderator, observator, raportor.
- Explicați în ce constă sarcina moderatorului, observatorului, raportorului, și sprijiniți elevii care îndeplinesc aceste roluri.
- Stabiliți formatul în care va fi raportată activitatea grupului: prezentare orală, desen, diagramă, stop cadru, piesă de teatru etc.
- Plimbați-vă printre ei, răspundeți la întrebări și verificați evoluția grupurilor. (Atenție, nu preluați sarcina grupului.)

Abordarea situațiilor dificile

- Dacă elevii nu se concentrează la îndeplinirea sarcinii, sau nu au înțeles instrucțiunile, reiterateți sarcina sau rugați un elev să o explice; puteți, de asemenea, să afișați instrucțiunile.
- Dacă membrii unui grup nu își pot soluționa dezacordurile, lucrați cu grupul pentru a ajunge la consens, sau rugați grupul să prezinte punctele de vedere diferite și să explice cum plănuiesc să își desfășoare activitățile în viitor.
- Dacă anumiți membri încearcă să domine un grup, reiterateți obiectivul activităților în grupuri mici, și importanța contribuției fiecărui membru.
- Prezentările grupurilor ar putea deveni repetitive. În cazul în care se întâmplă acest lucru, rugați un singur grup să facă o prezentare completă, iar apoi rugați-i pe ceilalți să vă dea completări doar cu acele informații care nu au fost prezentate anterior.

Evaluarea cunoștințelor

- Cât de bine au lucrat elevii împreună pentru îndeplinirea sarcinii?
- De ce aptitudini au dat dovadă elevii?
- Ce aptitudini de apartenență la grup trebuie să mai exerseze elevii?
- Ce ați face diferit data viitoare?

Explorarea Dreptului Umanitar - Ghid metodologic

- Cum a contribuit interacțiunea în grupuri mici la înțelegerea conținutului?

Indrumări pentru profesori 10. Culegerea de povestiri și știri

Încurajați elevii ca în explorările DIU să nu folosească numai materialele din această curriculum, ci și din surse din afara clasei. Surse posibile includ media, cărți, experiențe povestite de familiile lor și de membrii comunităților lor, precum și povestiri tradiționale. Aceste materiale pot fi integrate în program.

Obiective

- Conștientizarea actelor umanitare din trecut și prezent, săvârșite în întreaga lume.
- Încurajarea elevilor să recunoască evenimente și chestiuni controversate ce implică DIU și acțiuni umanitare.
- Încurajarea elevilor să se informeze în privința implementării și punerii în aplicare a Dreptului Internațional Umanitar.

Noțiuni de bază

Ultima secțiune a materialelor de curs din fiecare modul include o „Pagină de mass-media”. Scopul este de a-i sensibiliza pe elevi cu privire la perspectiva umanitară și la DIU și cu privire la motivele propunerii acestuia. Spre exemplu, în Modulul 1 elevii sunt rugați să-și intervieveze prietenii sau familiile pentru a obține povestiri despre acțiuni umanitare și/sau să obțină astfel de povestiri din ziare, de la radio, TV sau din cărți. Asigurați-i pe elevi că dacă doresc, povestirile lor pot fi anonime sau private.

Modulele ulterioare încurajează, de asemenea, elevii să culegă povestiri și informații din media, literatură și din alte surse, cum ar fi o persoană care a fost în armată sau care a participat la o acțiune umanitară.

Moderarea grupului

- De fiecare dată când dați elevilor o temă de cercetare colectați și utilizați povestirile, rapoartele sau informațiile pe care ei le aduc. Exemplele prezentate de colegi îi vor motiva pe cei care nu au contribuit, și le vor da idei pentru a găsi și ei exemple.
- Utilizați materialele aduse de elevi într-o varietate de moduri, spre exemplu, afișați-le, strângeți-le într-un album, sau cereți o prezentare orală.
- Povestirile despre acte umanitare pe care le aduc elevii pot fi integrate în conținutul cursului. Alegeți o povestire pe care să o prezentați pe scurt la începutul fiecărei zile.
- Folosiți una sau mai multe dintre povestirile culese de elevi pentru a ilustra subiectul unei anumite activități. Spre exemplu, un reportaj despre o persoană care a protejat o persoană deplasată intern sau un refugiat poate fi folosit în

legătură cu o activitate de la Modulul 5. Pentru Modulul 2, un elev ar putea aduce o povestire conținând amintirea unui soldat despre cum se predau regulile de război în timpul instrucției de bază. Un alt elev ar putea aduce un articol din ziar despre eforturile de a aduce un criminal de război în fața justiției. Exemplele de acest gen contribuie la o mai bună înțelegere și apreciere a felului în care Dreptul Internațional Umanitar poate afecta viețile oamenilor.

- Folosiți materialele culese de elevi ca resurse pentru interpretări de roluri sau discuții despre dileme.

Abordarea situațiilor dificile

Dacă elevii culeg povestiri care nu sunt exemple de acte umanitare folosiți povestirile pentru a afla despre ce fel de acte este vorba. Reiterați caracteristicile actelor umanitare care sunt accentuate în cadrul programului.

Evaluarea cunoștințelor

- Ce vă indică povestirile elevilor dumneavoastră despre felul în care au înțeles noțiunile de DIU?
- În ce fel dovedesc povestirile abilități de interviuare îmbunătățite, din partea elevilor?

D. Planuri pentru 10 ateliere de formare a profesorilor

Structura atelierelor de formare a profesorilor

Atelierele prezintă concepte cheie și activități incluse în materialele *Explorarea dreptului umanitar (EDU)* și identifică strategii de urmat în predarea-învățarea acestora. Cu toate că atelierele ar putea avea în general un moderator, atelierele sunt conduse chiar de către participanți. În mod individual, sau pe echipe, profesorii moderează fiecare atelier. Pentru fiecare atelier este inclusă o listă de obiective și materiale necesare; majoritatea atelierelor sunt organizate în șase secțiuni:

- **Revedeți obiectivele și planul atelierului**, care se concentrează pe scopul atelierului.
- **Analizați materialele EDU**, secțiune în care profesorii au oportunitatea de a analiza materialele în profunzime, din perspectiva unui elev.
- **Experimentați în clasa**, este o secțiune în care profesorii urmăresc înregistrări video în care alți profesori sau moderatori utilizează materialele cu care ei tocmai au lucrat.
- **Aplicați în activitatea dumneavoastră de predare-învățare**, în care participanții întocmesc un plan pentru predarea-învățarea materialului cu care tocmai au lucrat.
- **Evaluați învățarea**, în care profesorii și moderatorii dezvoltă abordări pentru a evalua ceea ce ei și elevii au învățat din EDU.
- **Pregătiți-vă pentru următorul atelier**, în care sunt desemnați profesorii-moderatori pentru acel atelier și sunt alocate materialele pentru lectură.
[Atelierul 5 presupune pregătirea în avans pentru a invita o persoană – resursă cu experiență în predarea sau în diseminarea dreptului internațional umanitar (DIU). După vizionarea, alături de participanți, a unui videoclip cu elevi care propun reguli, rolul invitatului este acela de a face o prezentare a DIU și de a se alătura participanților pentru o discuție despre predarea-învățarea DIU, tinerilor.]

Atelierele pot fi organizate sub forma unei școli de vară având o durată de o săptămână sau două, pentru profesori dintr-o anumită regiune a unei țări sau din mai multe țări. Alternativ, profesori de la una sau mai multe școli pot veni împreună la un atelier, o dată la două săptămâni, în timpul anului școlar, după-amiaza sau la sfârșit de săptămână. Deși modalitatea optimă de a proceda este ca profesorii să învețe împreună cu colegii lor de atelier, acest ghid poate fi folosit de profesori și pe cont propriu.

Pentru o perioadă de formare de o săptămână, fiecare atelier este proiectat pentru o durată de trei ore. (Pentru o perioadă de două săptămâni, atelierele pot avea loc o dată pe zi, în așa fel încât restul zilei să fie alocat familiarizării cu materialele pentru curs.) Primele două ore ale fiecărui atelier sunt alocate înțelegerii materialelor EDU și strategiilor de predare-învățare, și pentru „Experimentarea clasei” prin înregistrări video cu profesori care pun în aplicare programul. A treia oră este alocată profesorilor pentru a planifica modalitatea în care vor aplica programul elevilor lor și felul în care vor evalua înțelegerea acestora.

Explorarea Dreptului Umanitar - Ghid metodologic

Notă asupra videoclipurilor prezentate în timpul atelierelor: toți profesorii au sușuri și coborâșuri în activitatea de predare-învățare de zi cu zi, la clasă. Videoclipurile din clase au tendința să prezinte sușurile – câteva secțiuni dinamice – fără a include coborâșurile, distorsionând astfel experiența reală a clasei. Această tendință a videoclipurilor trebuie notată ca nu cumva, atunci când profesorii au parte de coborâșuri în clasele lor, să fie dezamăgiți sau să se întrebe ce nu fac cum trebuie.

Cuprinsul atelierelor de formare a profesorilor

Atelierul 1. Prezentarea *Explorării dreptului umanitar*, elevilor

Explorare introductivă: imagini și percepții

Indrumări pentru profesori 1. Discuția

Indrumări pentru profesori 2. Brainstormingul („Furtuna” de idei)

Indrumări pentru profesori 3. „Nu există răspunsuri ușoare un răspuns ușor”

Videoclip și transcriere: „Discuție preliminară: explorare introductivă” (4:00)

Atelierul 2. Interpretare de roluri: ce pot face martorii?

Explorarea 1A: Ce pot face martorii? (Pas cu pas)

Explorarea 1B: Analiza actelor umanitare (Voci din război – 1)

Indrumări pentru profesori 5: Interpretarea de roluri

Indrumări pentru profesori 6: Utilizarea povestirilor, fotografiilor și înregistrărilor video

Indrumări pentru profesori 9: Grupuri mici

Videoclip și transcriere: „Organizarea răspunsurilor cursanților: analiza actelor umanitare” (7:39)

Atelierul 3. Utilizarea dilemelor: dilema unui martor

Explorarea 1C: Dilema unui martor

Indrumări pentru profesori 4: Utilizarea dilemelor

Indrumări pentru profesori 9: Grupuri mici

Atelierul 4. Utilizarea fotografiilor pentru a explora demnitatea umană

Explorarea 2A: Limitarea distrugerilor (pașii 2, 3 și 4)

Indrumări pentru profesori 1: Discuția

Indrumări pentru profesori 6: Utilizarea povestirilor, fotografiilor și înregistrărilor video

Videoclip și transcriere: „Utilizarea fotografiilor pentru a explora demnitatea umană” (7:14)

Atelierul 5. Bazându-ne pe ideile elevilor: Elementele de bază ale dreptului internațional umanitar

Explorarea 2A: Limitarea distrugerilor (pașii 5 și 6)

Indrumări pentru profesori 8: Intervievarea

Videoclip și transcriere: Din perspectiva cursanților: ce reguli sunt necesare într-un conflict armat? (5:06)

Atelierul 6. Vizionarea unei înregistrări video: îndreptarea atenției asupra copiilor „soldați”

Explorarea 2C: Îndreptarea atenției asupra copiilor „soldați”, include:

Colaj foto 2C

Videoclip și transcriere pentru elevi: „Nu vreau să mă întorc” (7:53)

Indrumări pentru profesori 7: Scriem și reflectăm

Indrumări pentru profesori 6: Utilizarea povestirilor, fotografiilor și înregistrărilor video

Indrumări pentru profesori 9: Grupuri mici

Explorarea Dreptului Umanitar - Ghid metodologic

Videoclip și transcriere: „Vizionarea de înregistrări video: pregătire și discuție”

Partea I: Pregătirea: discuție despre ce este un copil (8:20)

Partea II: Discuție despre videoclipul „Nu vreau să mă întorc” (5:44)

Videoclip și transcriere: Prezentările elevilor: „Dacă ai putea vorbi lumii” (6:39)

Atelierul 7. Utilizarea studiilor de caz: My Lai – Ce nu a mers bine? Ce a mers bine?

Explorarea 3C: Cine este responsabil? (pasul 2)

Studiu de caz - My Lai, include:

Videoclip și transcriere pentru elevi: „Ce am făcut la My Lai” (18:55)

Indrumări pentru profesori 6. Utilizarea povestirilor, fotografiilor și înregistrărilor video

Atelierul 8: Activitate în grupuri mici: reacția față de consecințele războiului

Explorarea 5A: Nevoi care își au originea în devastarea provocată de război (pașii 1, 2 și 3), include:

Videoclip și transcriere pentru elevi: „Siliți să plece de acasă” (3:55)

Explorarea 5C: Îndreptarea atenției asupra protejării prizonierilor, include:

Videoclip și transcriere pentru elevi: „Lumină în întuneric” (5:02) și „Un prizonier își amintește” (2:50)

Indrumări pentru profesori 9: Grupuri mici

Atelierul 9: Utilizarea experienței personale: neutralitate și imparțialitate

Indrumări pentru profesori 1: Discuția

Indrumări pentru profesori 7. Scriem și reflectăm

Explorarea 5E: Etica acțiunilor umanitare (pașii 1 și 2)

Videoclip și transcriere pentru elevi: „Utilizarea experienței personale: neutralitate și imparțialitate” (6:18)

Atelierul 10. Aplicarea cunoștințelor: proiecte ale tinerilor

Explorare de încheiere: Ce facem mai departe?, include:

Videoclip pentru elevi: „Explorarea războiului prin dramă” (4:00)

Explorarea 2D: Îndreptarea atenției asupra minelor antipersonal, include:

Videoclip pentru elevi: „Minele de terenucid în continuare” (8:18)

Atelierul 1. Prezentarea *Explorării dreptului umanitar*, elevilor

Prima explorare pentru elevi din *Explorarea dreptului umanitar* (EDU) – explorarea introductivă – aduce în discuție întrebări și chestiuni controversate care sunt esențiale în programul EDU. Într-o manieră asemănătoare, acest atelier este conceput pentru a pune

aceleași probleme și profesorilor. În ambele cazuri, obiectivul este acela de a explora opiniile și punctele de vedere ale participanților. Explorarea introductivă dă tonul discuției libere. Nu există „răspunsuri corecte” în această etapă, și nu se așteaptă de la nimeni să fie bine informat pe acest subiect.

Obiectivele atelierului

- Exersarea prezentării programului EDU, elevilor.
- Dezvoltarea unei abordări pentru a preda un subiect despre care s-ar putea să știți foarte puțin.
- Explorarea unor întrebări etice și factuale despre DIU.
- Clarificarea mecanismului „Nu există răspunsuri ușoare” care va fi folosit pe parcursul EDU.

Materiale

Explorare introductivă: imagini și percepții

Indrumări pentru profesori 1. Discuția

Indrumări pentru profesori 2. Brainstormingul („Furtuna” de idei)

Indrumări pentru profesori 3. „Nu există răspunsuri ușoare”

Videoclip pentru profesori: „Discuție preliminară: explorare introductivă” (4:00)

Transcriere a înregistrării video: „Discuție preliminară: explorare introductivă” (pagina 87).

Durata estimată a atelierului: 3 ore

Revedeți obiectivele și planul atelierului (10 minute)

Analizați materialele EDU (60 de minute)

1. Citiți și clarificați
Acordați câteva minute pentru citirea explorării și a îndrumărilor pentru profesori enumerate mai sus.
2. Desfășurați explorarea
Fiecare profesor participant ar trebui să desfășoare o parte a discuției folosind o întrebare diferită.
3. Discutați
Notați în jurnalul dumneavoastră:
 - Ce a decurs bine în timpul discutării întrebării pe care ați moderat-o? Ce dificultăți ați întâmpinat?
 - Ce chestiuni controversate au generat cea mai intensă discuție?
 - Ce întrebări ar genera interesul elevilor dumneavoastră?
4. Împărtășiți răspunsurile dumneavoastră unui partener.

Experimentați în clasă (60 de minute)

1. Citiți transcrierea înregistrării video: „Discuție preliminară: explorare introductivă”. desemnați roluri pentru participanții la atelier și citiți cu voce tare.
2. Discutați întrebarea următoare înainte de a viziona:
 - Care sunt obiectivele Explorării introductive?
3. Vizionați videoclipul pentru profesori: „Discuție preliminară: explorare introductivă” (Jamaica: elevi cu vârste cuprinse între 14 și 15 ani).

Profesorul explică obiectivul conversației introductive. Utilizând tehnica brainstormingului, elevii generează idei despre conflictul armat și despre cum ar trebui să se poarte combatanții. Elevii fac paralele cu experiențele din țara lor.

4. Discutați în perechi:
 - Cât de bine credeți că au fost atinse obiectivele Explorării introductive?
 - Cum a dat profesorul tonul discuției? Cât de bine credeți că s-a descurcat?
 - Ce păreau să știe elevii despre război? Dar despre limitele războiului?
 - Cum se compară discuția dintre elevii din înregistrarea video cu discuția dumneavoastră?
5. Vizionați videoclipul pentru a doua oară.

Aplicați în activitatea dumneavoastră de predare-învățare

1. Notați în jurnalul dumneavoastră:
 - Ce probleme puteți anticipa în moderarea unei discuții folosind această explorare?
2. Discutați răspunsurile în perechi sau grupuri mici.
3. Adaptați planul de predare-învățare a “Explorării introductive: imagini și percepții” pentru elevii dumneavoastră. Includeți metode de evaluare.

Evaluarea cunoștințelor

1. Notați în jurnalul dumneavoastră:
 - Ce ați învățat din conținutul și metodele acestei sesiuni?
 - Care sunt așteptările pe care le aveți de la predarea-învățarea *Explorării dreptului umanitar*?
 - Care sunt speranțele dumneavoastră?
 - Care sunt temerile dumneavoastră?
 - Ce întrebări aveți?
2. Discutați răspunsurile în perechi sau grupuri mici.

Pregătiți-vă pentru următorul atelier

Explorarea Dreptului Umanitar - Ghid metodologic

- Hotărâți care participanți vor desfășura explorările în următorul atelier.
- În timpul liber, pregătiți-vă pentru următorul atelier citind materialele și îndrumările pentru profesori -învățarea EDU sugerate.
- Dacă veți desfășura o parte sau întregul atelier următor, faceți un plan al lecției.

Atelierul 2. Interpretare de roluri: ce pot face martorii?

Obiectivele atelierului

- Exersarea interpretării de roluri.
- Familiarizarea cu noțiunea de martor.

Materiale

Explorarea 1A: Ce pot face martorii?

Explorarea 1B: Analiza acelor umanitare.

Indrumări pentru profesori 5: Interpretarea de roluri.

Indrumări pentru profesori 6: Utilizarea povestirilor, fotografiilor și înregistrărilor video.

Indrumări pentru profesori 9: Grupuri mici.

Videoclip pentru profesori: „Organizarea răspunsurilor cursanților: analiza actelor umanitare” (7:39)

Transcrierea videoclipului: „Organizarea răspunsurilor cursanților: analiza actelor umanitare” (pagina 90)

Durata estimată a atelierului: 3 ore

Revedeți obiectivele și planul atelierului (10 minute)

Analizați materialele EDU (100 de minute)

1. Citiți și clarificați
Înainte de atelierul toți participanții ar fi trebuit să citească explorările și îndrumările pentru profesori enumerate mai sus. Acordați câteva minute pentru a analiza împreună aceste materiale.
2. Desfășurați explorarea
Participantul sau participanții desemnați desfășoară Explorarea 1A, folosind activitatea de interpretare de roluri “Felul în care actele elementare întăresc puterea umanitară” (care se găsește la finalul explorării). (30 de minute)
3. Discutați
Discutați exercițiul din perspectiva celor care interpretează un rol, folosind întrebările sugerate pentru activitățile cu elevii:
 - Ce părere aveți despre alegerile pe care le-ați făcut în rolul personajului dumneavoastră? De ce?
 - Ce părere aveți despre alegerile făcute de ceilalți participanți din povestire? De ce?

Acum discutați jocul de rol din perspectiva audienței:

- De ce v-a ajutat jocul de rol să „intrați în situația” unei alte persoane? Cum ar fi putut fi mai eficient?
- La ce chestiuni v-a făcut să vă gândiți?
- Ce lucruri importante ar fi de discutat după jocul de rol?
- În ce modalitate a reușit jocul de rol să aprofundeze înțelegerea dumneavoastră asupra naturii actelor umanitare?

4. Acum desfășurați Explorarea 1B: Analiza actelor umanitare. (40 de minute)

Experimentați în clasă (30 de minute)

1. Citiți transcrierea înregistrării video: „Organizarea răspunsurilor cursanților: analiza actelor umanitare”.

Desemnați roluri pentru participanții la atelier și citiți cu voce tare. Reflectați asupra următoarei întrebări înainte de a viziona:

- Cum au arătat elevii care este înțelegerea lor asupra perspectivei umanitare?

2. Vizionați videoclipul pentru profesori: „Organizarea răspunsurilor cursanților: analiza actelor umanitare” (Maroc: elevi cu vârste cuprinse între 13 și 15 ani).

Profesorul prezintă conceptul de act umanitar într-o manieră structurată. Acesta folosește un grafic pentru a sublinia generalizările, îndemnându-i pe elevi să dea exemple de acte umanitare.

3. Discutați în perechi:

- Cum au arătat elevii care este înțelegerea lor asupra perspectivei umanitare?

Aplicați în activitatea dumneavoastră de predare-învățare (30 de minute)

1. Notați în jurnalul dumneavoastră:

- Cum ați desfășura această activitate cu elevii dumneavoastră?
- Cum i-ați pregăti pe elevi pentru interpretarea rolurilor?
- Ce chestiuni controversate ar putea fi aduse în discuție de elevii dumneavoastră?

2. Discutați răspunsurile în perechi sau în grupuri mici.

3. Adaptați planul de predare a acestor explorări pentru elevii dumneavoastră.

Evaluarea cunoștințelor (10 minute)

1. Notați în jurnalul dumneavoastră:

- Ce metode de evaluare au fost sau ar putea fi folosite în cadrul acestei lecții?
- Ce ați învățat din conținutul și metodele acestei sesiuni?
- Ce întrebări aveți?

2. Discutați răspunsurile în perechi sau în grupuri mici.

Pregătiți-vă pentru următorul atelier

- Hotărâți care participanți vor desfășura explorările în următorul atelier.
- În timpul liber, pregătiți-vă pentru următorul atelier citind materialele și îndrumările pentru profesori sugerate.
- Dacă veți desfășura o parte sau întregul atelier următor, faceți un plan al lecției.

Atelierul 3. Utilizarea dilemelor: dilema unui martor

Obiectivele atelierului

- Exersarea îndrumării elevilor în activitățile în care sunt analizate dileme.

Materiale necesare

Explorarea 1C: Dilema unui martor

Îndrumări pentru profesori 4: Utilizarea dilemelor

Îndrumări pentru profesori 9: Grupuri mici

Durata estimată a atelierului: 3 ore

Revedeți obiectivele și planul atelierului (10 minute)

Analizați materialele EDU (60 de minute)

1. Citiți și clarificați
Înainte de desfășurarea atelierului toți participanții ar fi trebuit să citească explorările și îndrumările pentru profesori enumerate mai sus. Acordați câteva minute pentru a analiza împreună aceste materiale.
2. Desfășurați explorarea
Participanții desemnați desfășoară Explorarea 1C.
3. Dicsutați
După activitate, membrii grupurilor mici prezintă întregului grup rolurile pe care le-au avut și ce a fost esențial pentru activitatea în grupuri mici.
Identificați tehnici specifice și pașii necesari pentru utilizarea dilemelor.

Experimentați în clasă (60 de minute)

Evaluați experiența analizării dilemelor din perspectiva dumneavoastră de profesori.

- Ca profesor, cum ați reacționat? Ce puncte au fost aduse în discuție?
- Cum ar reacționa elevii dumneavoastră la această explorare?
- Cât de eficient a îndeplinit grupul cei patru pași necesari în activitățile în care sunt analizate dileme?
- Ce întrebări aveți, cu privire la activitățile în care sunt analizate dileme în clasa dumneavoastră?

Aplicați în activitatea dumneavoastră de predare-învățare (30 de minute)

1. Notați în jurnalul dumneavoastră:

Explorarea Dreptului Umanitar - Ghid metodologic

- Cum ați desfășura această activitate cu elevii dumneavoastră? Ce probleme puteți anticipa?
- 2. Discutați răspunsurile în perechi sau în grupuri mici.
- 3. Adaptați planul de predare al Explorării 1C pentru elevii dumneavoastră. Includeți metode de evaluare.

Evaluarea cunoștințelor (20 minute)

1. Notați în jurnalul dumneavoastră:
 - Ce metode de evaluare au fost sau ar putea fi folosite în cadrul acestei lecții?
 - Ce ați învățat din conținutul și metodele acestei sesiuni?
 - Ce întrebări aveți?
2. Discutați răspunsurile în perechi sau în grupuri mici.

Pregătiți-vă pentru următorul atelier

- Hotărâți care participanți vor desfășura explorările în următorul atelier.
- În timpul liber, pregătiți-vă pentru următorul atelier citind materialele și îndrumările pentru profesori sugerate.
- Dacă veți desfășura o parte sau întregul atelier următor, faceți un plan al lecției.

Atelierul 4. Utilizarea fotografiilor pentru a explora demnitatea umană

Obiectivele atelierului

- Analizarea modului de încurajare a participării elevilor la o discuție.
- Analizarea valorii utilizării fotografiilor pentru a genera idei și opinii.

Materiale necesare

Explorarea 2A: Limitarea distrugerilor

Indrumări pentru profesori 1: Discuția

Indrumări pentru profesori 6: Utilizarea povestirilor, fotografiilor și înregistrărilor video

Videoclip pentru profesori: „Utilizarea fotografiilor pentru a explora demnitatea umană” (7:14)

Transcrierea videoclipului: „Utilizarea fotografiilor pentru a explora demnitatea umană” (pagina 93)

Durata estimată a atelierului: 3 ore

Revedeți obiectivele și planul atelierului (10 minute)

Analizați materialele EDU (60 de minute)

1. Citiți și clarificați
Înainte de atelier toți participanții ar fi trebuit să citească explorările și îndrumările pentru profesori enumerate mai sus. Acordați câteva minute pentru a analiza împreună aceste materiale.
2. Desfășurați explorarea
Participanții desemnați distribuie fotografii (atât „Prizonier legat la ochi” cât și „Marșul prizonierilor”), și desfășoară Explorarea 2A, pașii 2, 3 și 4.
3. Discutați
După activitate, discutați în perechi sau în grupuri mici:
 - Care a fost reacția dumneavoastră la vederea fotografiilor?
 - Cum au contribuit fotografiile la participarea dumneavoastră?

Experimentați în clasă (60 de minute)

1. Citiți transcrierea înregistrării video „Utilizarea fotografiilor pentru a explora demnitatea umană”. Desemnați roluri pentru participanții la atelier și citiți cu voce tare. După aceea, selectați una sau două dintre următoarele întrebări ca punct de atenție pentru vizionarea videoclipului:
 - Cum contribuie fotografiile la participarea elevilor?

Explorarea Dreptului Umanitar - Ghid metodologic

- Cum este folosită scrierea reflexivă pentru a promova participarea la o discuție?
 - Care este rolul profesorului?
 - Ce strategii au fost întrebuințate pentru a încuraja schimbul de idei între elevi?
 - Există momente în care profesorul ar putea interveni, dar nu o face?
2. Vizionați videoclipul pentru profesori: „Utilizarea fotografiilor pentru a explora demnitatea umană” (Africa de Sud, elevi cu vârste cuprinse între 16 și 17 ani).

Profesorul folosește o fotografie cu un prizonier legat la ochi pentru a-i ajuta pe elevi să genereze idei despre protejarea demnității umane pe timp de conflict armat.

3. După vizionarea videoclipului, discutați în grupuri mici sau cu toții împreună:
- Care sunt reacțiile dumneavoastră la videoclip?
 - În videoclip, unul dintre elevi adresează o întrebare la care profesorul nu răspunde. Considerați că a avut dreptate să nu răspundă? De ce da, sau de ce nu? Ați face ceva diferit?

Aplicați în activitatea dumneavoastră de predare-învățare (30 de minute)

1. Notați în jurnalul dumneavoastră:
 - Cum ați adapta această explorare pentru a putea fi folosită cu grupul dumneavoastră?
2. Discutați răspunsurile în perechi sau în grupuri mici.
3. Adaptați planul de predare al Explorării 2A pentru elevii dumneavoastră.

Evaluarea cunoștințelor (20 minute)

1. Notați în jurnalul dumneavoastră:
 - Ce ați învățat din conținutul și metodele acestei sesiuni?
 - Ce întrebări aveți?
 - Ce metode de evaluare au fost sau ar putea fi folosite în cadrul acestei lecții?
2. Discutați răspunsurile în perechi sau în grupuri mici.

Pregătiți-vă pentru următorul atelier

- Hotărâți care participanți vor desfășura explorările în următorul atelier.
- În timpul liber, pregătiți-vă pentru următorul atelier citind materialele și îndrumările pentru profesori sugerate.
- Dacă veți desfășura o parte sau întregul atelier următor, faceți un plan al lecției.

Explorarea Dreptului Umanitar - Ghid metodologic

- Confirmați vizita unei persoane-resursă DIU pentru atelierul următor și asigurați-vă că invitatul înțelege rolul său în cadrul atelierului.

Atelierul 5. Bazându-ne pe ideile elevilor: Elementele de bază ale dreptului internațional umanitar

Obiectivele atelierului

- Identificarea unor reguli de bază ale Dreptului internațional umanitar (DIU)
- Explicarea distincției dintre drepturile omului și DIU
- Reflectarea asupra problemei responsabilității și a respectării regulilor
- Reflectarea asupra modalității de a prezenta elevilor, informațiile despre dreptul internațional umanitar
- Exersarea utilizării tehnicii de intervievare a invitaților
- Analizarea posibilității de a utiliza achizițiile elevilor în abordarea unei noi teme

Materiale necesare

Explorarea 2A: Limitarea distrugerilor

Îndrumări pentru profesori 8: Intervievarea

Videoclip pentru profesori: „Din perspectiva cursanților: ce reguli sunt necesare într-un conflict armat?” (5:06)

Transcrierea videoclipului: „Din perspectiva cursanților: ce reguli sunt necesare într-un conflict armat?” (pagina 96)

Durata estimată a atelierului: 3 ore

Revedeți obiectivele și planul atelierului (10 minute)

Analizați materialele EDU (40 de minute)

1. Citiți și clarificați
Înainte de atelier toți participanții ar fi trebuit să citească explorările și îndrumările pentru profesori enumerate mai sus. Acordați câteva minute pentru a analiza împreună aceste materiale.
2. Desfășurați explorarea
Participanții desemnați desfășoară pașii 5 și 6 ai Explorării 2A.

Experimentați în clasă (70 de minute)

1. Explicați faptul că în timpul pregătirii pentru primirea unui invitat care va vorbi despre DIU și drepturile omului, va fi vizionat un videoclip cu elevi care își schițează propriile lor reguli.

Explorarea Dreptului Umanitar - Ghid metodologic

2. În prezența invitatului, citiți transcrierea videoclipului „Din perspectiva cursanților: ce reguli sunt necesare într-un conflict armat?”. Desemnați roluri participanților la atelier și citiți cu voce tare.
3. Vizionați videoclipul pentru profesori: „Din perspectiva cursanților: ce reguli sunt necesare într-un conflict armat?” (Africa de Sud, elevi cu vârste cuprinse între 16 și 18 ani).

După vizionarea unui colaj foto care prezintă consecințele războiului, elevii schițează reguli pe care le consideră necesare într-un conflict armat.

4. Îndemnați invitatul să vorbească despre DIU și despre drepturile omului, și să explice cum se aplică acestea într-un conflict și/sau în situații care nu constituie un conflict.
5. Deschideți discuția pentru întrebări. Luați în considerare dificultățile pe care le-ați putea avea dacă le-ați explica elevilor ce ați învățat despre DIU. Împărtășiți aceste gânduri cu grupul și cu invitatul pentru a găsi soluții împreună.

Aplicați în activitatea dumneavoastră de predare-învățare (30 de minute)

1. Notați în jurnalul dumneavoastră:
 - Care sunt cele mai importante trei lucruri pe care ați vrea ca elevii să le înțeleagă despre DIU?
2. Discutați răspunsurile în grupuri mici.
3. Adaptați planul de predare al Explorării 2A pentru elevii dumneavoastră.

Evaluarea cunoștințelor (30 minute)

1. Notați în jurnalul dumneavoastră:
 - Ce ați învățat din conținutul și metodele acestei sesiuni?
 - Ce întrebări aveți?
2. Discutați răspunsurile cu un partener.

Pregătiți-vă pentru următorul atelier

- Hotărâți care participanți vor desfășura explorările în următorul atelier.
- În timpul liber, pregătiți-vă pentru următorul atelier citind materialele și îndrumările pentru profesori sugerate.
- Dacă veți desfășura o parte sau întregul atelier următor, faceți un plan al lecției.

Atelierul 6. Vizionarea unei înregistrări video: îndreptarea atenției asupra copiilor „soldați”

Obiectivele atelierului

- Utilizarea înregistrărilor video ca instrument pentru a genera discuții
- Familiarizarea cu materialele și aspectele pe care le implică folosirea copiilor ca soldați.

Materiale necesare

Explorarea 2C: Îndreptarea atenției asupra copiilor „soldați”

Îndrumări pentru profesori 6: Utilizarea povestirilor, fotografiilor și înregistrărilor video

Îndrumări pentru profesori 7: Scriem și reflectăm

Îndrumări pentru profesori 9: Grupuri mici

Videoclip pentru elevi: „Nu vreau să mă întorc” (7:53)

Transcrierea videoclipului: „Nu vreau să mă întorc” (pagina 112)

Videoclip pentru profesori: „Vizionarea de înregistrări video: pregătire și discuție” (Partea I: 8:20; Partea II: 5:44)

Transcrierea videoclipului: „Vizionarea de înregistrări video: pregătire și discuție” (Partea I: pagina 100; Partea II: pagina 104)

Videoclip pentru profesori: Prezentările elevilor: „Dacă ai putea vorbi lumii” (6:39)

Transcrierea videoclipului: Prezentările elevilor: „Dacă ai putea vorbi lumii” (pagina 106)

Durata estimată a atelierului: 3 ore

Revedeți obiectivele și planul atelierului (5 minute)

Analizați materialele EDU (80 de minute)

1. Citiți și clarificați
Înainte de atelierul toți participanții ar fi trebuit să citească explorările și îndrumările pentru profesori enumerate mai sus. Acordați câteva minute pentru a analiza împreună aceste materiale.
2. Desfășurați explorarea
Participanții desemnați desfășoară pașii 1 – 4 ai Explorării 2C.
Vizionați videoclipul pentru elevi: „Nu vreau să mă întorc”. Revedeți transcrierea videoclipului. Desfășurați pasul 5 al Explorării 2C.
3. Discutați
După activitate, discutați în grupuri mici:

Explorarea Dreptului Umanitar - Ghid metodologic

- Există aspecte locale care implică violență și copii care să poată fi utilizate în cadrul acestei activități?

4. Analizați informațiile despre „Convenția ONU cu privire la drepturile copilului” în pasul 3. Discutați despre modalitățile în care ați putea prezenta aceste informații elevilor. Soluționați toate întrebările.

Experimentați în clasă (60 de minute)

1. Citiți transcrierea videoclipului „Vizionarea de înregistrări video: pregătire și discuție”. Desemnați roluri participanților la atelier și citiți cu voce tare. Reflectați, în jurnalele dumneavoastră, asupra următoarelor întrebări, înainte de vizionarea videoclipului:
 - Cum facilitează profesorul înțelegerea nevoilor copiilor?
 - În ce măsură reușește răspunsul la întrebarea „Ce este un copil?” să lămurească discuția despre consecințele care decurg din a fi un copil soldat?
2. Vizionați videoclipul pentru profesori: „Vizionarea de înregistrări video: pregătire și discuție” (Maroc, elevi cu vârste cuprinse între 13 și 15 ani.)

Partea I: în cursul pregătirii pentru vizionarea videoclipului „Nu vreau să mă întorc”, profesorul le cere elevilor să ia în considerare următoarele întrebări: Ce este un copil? Care sunt nevoile unui copil?

Partea II: elevii își îndreaptă atenția asupra diferitelor personaje din poveste și împărtășesc impresiile lor cu privire la impactul pe care îl are războiul asupra copiilor soldați și la rolul locotenentului și al celorlalți adulți. Prin intermediul discuției, profesorul îi ajută pe elevi să facă distincția între recrutare voluntară și forțată.

3. Discutați
 - În ce fel dovedesc elevii că au înțeles distincția dintre recrutarea „forțată” și cea “voluntară”, precum și impactul pe care îl are fiecare asupra copiilor?
4. Citiți transcrierea videoclipului: Prezentările elevilor: „Dacă ai putea vorbi lumii”. Desemnați roluri participanților la atelier și citiți cu voce tare.
5. Vizionați videoclipul pentru profesori: Prezentările elevilor: „Dacă ai putea vorbi lumii” (Africa de Sud, elevi cu vârste cuprinse între 16 și 18 ani).

Profesorul le oferă elevilor oportunitatea de a-și exprima public reacțiile față de problema copiilor soldați. Videoclipul arată elevi care își citesc discursurile.

Aplicați în activitatea dumneavoastră de predare-învățare (20 de minute)

1. Notați în jurnalul dumneavoastră:

Explorarea Dreptului Umanitar - Ghid metodologic

- Cum vă puteți conecta la experiențele și interesele elevilor dumneavoastră pentru a le spori gradul de înțelegere a aspectelor EDU?
- 2. Discutați răspunsurile cu un partener.
- 3. Adaptați planul de predare al Explorării 2C pentru elevii dumneavoastră.

Evaluarea cunoștințelor (15 minute)

- 4. Notați în jurnalul dumneavoastră:
 - În ce măsură au reușit elevii din cele două grupuri (Maroc și Africa de Sud) să înțeleagă consecințele pe care le are asupra dezvoltării copiilor, faptul de a fi copil soldat?
 - Ce ați învățat din conținutul și metodele acestei sesiuni?
 - Ce întrebări aveți?
- 5. Discutați răspunsurile în grupuri mici.

Pregătiți-vă pentru următorul atelier

- Hotărâți care participanți vor desfășura explorările în următorul atelier.
- În timpul liber, pregătiți-vă pentru următorul atelier citind materialele și îndrumările pentru profesori sugerate.
- Dacă veți desfășura o parte sau întregul atelier următor, faceți un plan al lecției.

Atelierul 7. Utilizarea studiilor de caz: „Ce am făcut la My Lai”

Obiectivele atelierului

- Exersarea implicării elevilor într-un studiu de caz.
- Conștientizarea emoțiilor pe care le-ar putea provoca un material, așa cum este cel despre My Lai.
- Identificarea unor aspecte controversate și a unor dileme pe care le implică punerea în aplicare a DIU.

Materiale necesare

Explorarea 3C: Cine este responsabil?

Studiu de caz: My Lai: Ce nu a mers bine? Ce a mers bine?

Îndrumări pentru profesori 6: Utilizarea povestirilor, fotografiilor și a înregistrărilor video

Videoclip pentru elevi: “Ce am făcut la My Lai” (18:55)

Transcrierea videoclipului: “Ce am făcut la My Lai” (pagina 118)

Durata estimată a atelierului: 3 ore

Revedeți obiectivele și planul atelierului (5 minute)

Analizați materialele EDU (145 de minute)

1. Citiți și clarificați
Înainte de atelierul toți participanții ar fi trebuit să citească explorările și îndrumările pentru profesori enumerate mai sus. Acordați câteva minute pentru a analiza împreună aceste materiale.
2. Desfășurați explorările (95 de minute)
Un participant desfășoară explorarea 3C, pasul 2.
Participanții desemnați desfășoară PARTEA ÎNTÂI din „Un studiu de caz – My Lai...”.
Citiți transcrierea și vizionați videoclipul pentru elevi: „Ce am făcut la My Lai”
3. Discutați (10 minute)
 - Ce reacții vă provoacă videoclipul?
 - Ce întrebări vă ridică videoclipul prezentat despre punerea în aplicare a DIU?
 - Cum vă ajută această activitate să răspundeți la acele întrebări?
 - Ce provocări ar putea apărea în timpul explorării cu elevii, a acestui material?

Explorarea Dreptului Umanitar - Ghid metodologic

- Care sunt temerile și speranțele dumneavoastră legate de vizionarea împreună cu elevii, a acestui material?
 - Cum ați trata reacțiile lor emoționale?
4. Desfășurați explorarea (40 de minute)
Participanții desemnați desfășoară PARTEA A DOUA din „Un studiu de caz – My lai...”

Aplicați în activitatea dumneavoastră de predare-învățare (15 minute)

1. Notați în jurnalul dumneavoastră:
 - Ce modificări ați face în desfășurarea acestei lecții?
2. Discutați răspunsurile în perechi sau în grupuri mici.
3. Adaptați planul de predare al Explorării studiului de caz pentru elevii dumneavoastră.

Evaluarea cunoștințelor (15 minute)

1. Notați în jurnalul dumneavoastră:
 - Ce ați învățat din conținutul și metodele acestei sesiuni?
 - Ce întrebări aveți?
 - Ce tehnici de evaluare au fost sau ar putea fi utilizate în cadrul acestei lecții?
2. Discutați răspunsurile în perechi.

Pregătiți-vă pentru următorul atelier

- Hotărâți care participanți vor desfășura explorările în următorul atelier.
- În timpul liber, pregătiți-vă pentru următorul atelier citind materialele și îndrumările pentru profesori EDU sugerate.
- Dacă veți desfășura o parte sau întregul atelier următor, faceți un plan al lecției.

Atelierul 8: Activitate în grupuri mici: reacția față de consecințele războiului

Obiectivele atelierului

- Explorarea utilizării activităților în grupuri mici ca modalitate de a spori

- participarea elevilor.
- Realizarea unui echilibru între participarea elevilor și participarea profesorilor la activități.
- Familiarizarea cu materialele referitoare la consecințele conflictelor armate.

Materiale necesare

Explorarea 5A: Nevoi care își au originea în devastarea provocată de război

Explorarea 5C: Îndreptarea atenției către protejarea prizonierilor

Indrumări pentru profesori 9: Grupuri mici

Videoclip pentru elevi: „Siliți să plece de acasă” (3:55)

Transcrierea videoclipului: „Siliți să plece de acasă” (pagina 124)

Videoclip pentru elevi: „Lumină în întuneric” (5:02)

Transcrierea videoclipului: „Lumină în întuneric” (pagina 126)

Videoclip pentru elevi: „Un prizonier își amintește” (2:50)

Transcrierea videoclipului: „Un prizonier își amintește” (pagina 127)

Durata estimată a atelierului: 3 ore

Revedeți obiectivele și planul atelierului (5 minute)

Analizați materialele EDU (115 minute)

1. Citiți și clarificați

Înainte de atelierul toți participanții ar fi trebuit să citească explorările și îndrumările pentru profesori enumerate mai sus. Acordați câteva minute pentru a analiza împreună aceste materiale.

2. Desfășurați explorarea

Participanții desemnați desfășoară pașii 1 – 3 ai Explorării 5A. (60 de minute)

Vizionați videoclipul pentru elevi: „Siliți să plece de acasă”.

Alți participanți desemnați desfășoară pașii 1 – 3 ai Explorării 5C. (55 de minute)

Vizionați și discutați despre videoclipul pentru elevi: „Lumină în întuneric”.

Vizionați și discutați despre videoclipul de la finalul Explorării 5C: „Un prizonier își amintește”.

Experimentați în clasă (30 de minute)

1. Discutați în grupuri mici:

- Cum vor reacționa elevii dumneavoastră la Explorarea 5A? Ce dificultăți puteți anticipa pentru predarea-învățarea acestui material?
- Cum vor reacționa elevii dumneavoastră la Explorarea 5C? Ce dificultăți puteți anticipa pentru predarea-învățarea acestui material?

2. Împărtășiți grupului părerile dumneavoastră.

Aplicați în activitatea dumneavoastră de predare-învățare (15 minute)

1. Notați în jurnalul dumneavoastră:
 - Ce dificultăți și beneficii puteți anticipa pentru activitățile în grupuri mici?
2. Discutați răspunsurile în perechi sau în grupuri mici.
3. Adaptați planurile de predare al Explorărilor 5A și 5C pentru elevii dumneavoastră.

Evaluarea cunoștințelor (15 minute)

1. Notați în jurnalul dumneavoastră:
 - Ce ați învățat din conținutul și metodele acestei sesiuni?
 - Ce întrebări aveți?
 - Ce metode de evaluare au fost sau ar putea fi folosite în cadrul acestei lecții?
2. Discutați răspunsurile în perechi.

Pregătiți-vă pentru următorul atelier

- Hotărâți care participanți vor desfășura explorările în următorul atelier.
- În timpul liber, pregătiți-vă pentru următorul atelier citind materialele și îndrumările pentru profesori sugerate.
- Dacă veți desfășura o parte sau întregul atelier următor, faceți un plan al lecției.

Atelierul 9: Utilizarea experienței personale: neutralitate și imparțialitate

Obiectivele atelierului

- Exersarea utilizării experienței personale pentru învățarea anumitor concepte.
- Analizarea diversității de strategii utilizate pentru realizarea unei activități complexe.
- Explicarea principiilor neutralității și imparțialității.

Materiale necesare

Explorarea 5E: Etica acțiunilor umanitare

Indrumări pentru profesori 1: Discuția

Indrumări pentru profesori 7: Scriem și reflectăm

Videoclip pentru profesori: „Utilizarea experienței personale pentru a înțelege concepte” (6:18)

Transcrierea videoclipului: „Utilizarea experienței personale pentru a înțelege concepte” (pagina 108)

Durata estimată a atelierului: 3 ore

Revedeți obiectivele și planul atelierului (10 minute)

Analizați materialele EDU (60 de minute)

1. Citiți și clarificați
Înainte de atelierul toți participanții ar fi trebuit să citească explorările și îndrumările pentru profesori enumerate mai sus. Acordați câteva minute pentru a analiza împreună aceste materiale.
2. Desfășurați explorarea
Participanții desemnați desfășoară pașii 1 și 2 ai Explorării 5E.

Experimentați în clasă (50 de minute)

1. Citiți transcrierea videoclipului: „Utilizarea experienței personale pentru a înțelege concepte”. Desemnați roluri participanților la atelier și citiți cu voce tare. Reflectați asupra întrebărilor de mai jos, înainte de a viziona videoclipul. Împărțiți-vă în două grupuri. Adresați fiecărui grup una dintre următoarele întrebări:

Explorarea Dreptului Umanitar - Ghid metodologic

- Ce strategii întrebunțează profesorul pentru a-i ajuta pe elevi să înțeleagă conceptele de neutralitate și imparțialitate?
 - Cum demonstrează elevii faptul că au înțeles aceste concepte?
2. Vizionați videoclipul pentru profesori: „Utilizarea experienței personale pentru a înțelege concepte” (Africa de Sud, elevi cu vârste cuprinse între 14 și 15 ani).

Profesorul le cere elevilor să definească conceptele, după care menționează definițiile date în materiale. Utilizând scenarii, elevii identifică situațiile în care sunt folosite conceptele și motivează alegerile pe care le fac. Elevii dovedesc apoi măsura în care au înțeles conceptele, scriind scurte povestiri din experiențele lor personale. Observați modul în care profesorul abordează conceptele folosind tehnici diferite.

3. Întrebări pentru întregul grup, după vizionare:
- Ce strategii a utilizat profesorul pentru a-i ajuta pe elevi să înțeleagă conceptele?
 - Ce dovezi ale înțelegerii, sau ale lipsei de înțelegere a conceptelor de către elevi, observați?

Aplicați în activitatea dumneavoastră de predare-învățare (30 de minute)

1. Notați în jurnalul dumneavoastră:
 - Ce strategii ați folosi pentru a vă asigura că elevii au înțeles și ar putea aplica principiile de neutralitate și imparțialitate?
2. Discutați răspunsurile în grupuri mici.
3. Adaptați planul de predare al Explorării 5E pentru elevii dumneavoastră.

Evaluarea cunoștințelor (30 minute)

1. Notați în jurnalul dumneavoastră:
 - Ce ați învățat din conținutul și metodele acestei sesiuni?
 - Ce întrebări aveți?
 - Ce metode de evaluare au fost sau ar putea fi folosite în cadrul acestei lecții?
2. Discutați răspunsurile în perechi.

Pregătiți-vă pentru următorul atelier

- Hotărâți care participanți vor desfășura explorările în următorul atelier.
- În timpul liber, pregătiți-vă pentru următorul atelier citind materialele și îndrumările pentru profesori sugerate.
- Dacă veți desfășura o parte sau întregul atelier următor, faceți un plan al lecției.

Atelierul 10. Aplicarea cunoștințelor: proiecte ale tinerilor

Obiectivele atelierului

- Explorarea modalităților prin care îi putem ajuta pe elevi prin proiectele EDU.
- Evaluarea eficienței atelierelor desfășurate.

Materiale necesare

Explorare de încheiere: Ce facem mai departe?

Explorarea 2D: Îndreptarea atenției asupra minelor antipersonal

[Pentru a finaliza vizionarea tuturor videoclipurilor pentru elevi, la un moment dat pe parcursul acestui atelier vizionați videoclipul „Minele de teren ucid în continuare”, din cadrul Explorării 2D (8:18).]

Transcrierea videoclipului: „Minele de teren ucid în continuare” (pagina 116)

Videoclipul pentru elevi: „Explorarea războiului prin dramă” (4:00)

Transcrierea videoclipului: „Explorarea războiului prin dramă” (pagina 128)

Durata estimată a atelierului: 3 ore

Revedeți obiectivele și planul atelierului (5 minute)

Analizați materialele EDU (60 de minute)

1. Citiți și clarificați
Înainte de atelierul toți participanții ar fi trebuit să citească explorările și îndrumările pentru profesori enumerate mai sus. Acordați câteva minute pentru a analiza împreună aceste materiale.
2. Desfășurați explorarea
Participanții desemnați desfășoară „Explorarea de încheiere”, inclusiv vizionarea videoclipului pentru elevi „Explorarea războiului prin dramă”.
3. Discutați
După explorare, formați grupuri mici în funcție de școala, zona sau țara de proveniență. Realizați un brainstorming cu referire la:
 - Tipuri de proiecte care ar fi potrivite pentru elevii dumneavoastră.
 - Modalități de colaborare cu alți profesori, cu alte școli sau la proiecte ale comunității.

Aplicați în activitatea dumneavoastră de predare-învățare (30 de minute)

1. Notați în jurnalul dumneavoastră:
 - În privința căror aspecte ale unui proiect vor avea nevoie de ajutor elevii mei?
2. Discutați răspunsurile în perechi sau în grupuri mici.
3. Dezvoltați un plan pentru modalitatea în care veți utiliza această explorare.

Evaluați cunoștințele dumneavoastră (20 minute)

1. Notați în jurnalul dumneavoastră:
 - Ce ați învățat din acest atelier?
 - Ce întrebări aveți?
 - Ce metode de evaluare ar putea fi folosite pentru proiectele tinerilor?
2. Discutați răspunsurile în perechi sau în grupuri mici.

Evaluați atelierul (40 de minute)

1. Scrieți răspunsuri la aceleași întrebări despre care ați scris în cadrul primului atelier:
 - Care sunt așteptările pe care le aveți de la predarea *Explorării dreptului umanitar*?
 - Care sunt speranțele dumneavoastră?
 - Care sunt temerile dumneavoastră?
 - Ce întrebări aveți?
2. Întoarceți-vă, acum, la ideile pe care le-ați notat mai devreme. Comparați-vă ideile și discutați:
 - Cât de bine mi-au fost îndeplinite așteptările?
 - Ce pot face pentru a răspunde la întrebări suplimentare?
 - Ce am învățat în cadrul atelierelor de formare a profesorilor?
 - Ce a lipsit? Ce recomandări am pentru îmbunătățire?

Evaluarea cunoștințelor (25 de minute)

1. Notați în jurnalul dumneavoastră:
 - Ce ați învățat din conținutul și metodele acestei sesiuni?
 - Ce întrebări aveți?
 - Ce metode de evaluare au fost sau ar putea fi folosite în cadrul acestei lecții?
 - Ce ați învățat în cadrul acestor ateliere?
2. Discutați răspunsurile în perechi.

E. Transcrieri video

Transcrieri ale înregistrărilor video pentru profesori Discuție preliminară: explorare introductivă

IMAGINI ALE RĂZBOIULUI

Profesorul: Ne interesează ideile voastre, gândurile voastre - ceea ce știți și ceea ce nu știți, ceea ce ați auzit și lucrurile în privința cărora sunteți curioși. Care sunt cuvintele ce vă vin în minte când vă gândiți la război? Ce vedeți, ce simțiți sau ce auziți? Da.

Băiatul: Dezastru.

Profesorul: Dezastru. Da?

Fata: Pericol.

Profesorul: Pericol.

Fata: Violență.

Profesorul: Pericol, violență. Da, acolo în spate.

Fata: Lupte.

Profesorul: Lupte.

Fata: Moarte.

Profesorul: Lupte și moarte.

LIMITE ALE RĂZBOIULUI

Profesorul: Credeți că în timpul războiului ar trebui să existe reguli referitoare la cum se desfășoară războiul, sau ce ar trebui să se întâmple într-un război?

Băiatul: Cele două persoane care se luptă ar trebui să se ducă undeva unde nu e nimeni altcineva, astfel încât – dacă se luptă - nu vor lua arme, nu vor răni pe cineva care nu participă.

Fata: Cred că ar trebui să fie reguli pentru că, atunci când două persoane sau două țări au un conflict sau ceva de genul acesta, poate ar răni oameni nevinovați, deci cred că ar trebui să fie reguli pentru țări, să nu se ducă în anumite locuri.

Băiatul: În primul rând n-ar trebui să fie război între națiuni sau oameni. Ar trebui să trăim pașnic, cum a intenționat Dumnezeu. Deci nu ar trebui să fie război, de aceea nu ar fi implicate niciun fel de reguli.

DACĂ AȚI FI FOST PROFESORUL, CE AȚI FI FĂCUT ACUM?
SITUAȚII SIMILARE CU RĂZBOIUL

Fata: După cum zicea Robert, când două persoane se luptă ar trebui să se ducă undeva unde nu este nimeni. Uneori când ai un conflict și se luptă, uneori copiii se duc și îi despart și copilul care îi desparte este rănit. Deci nu contează dacă se duc undeva unde nu merge nimeni.

Profesorul: Bun, cunoaște vreunul dintre voi pe cineva care a fost într-un război, sau o situație asemănătoare unui război, unde să fi fost un conflict armat?

Băiatul: Eu am un prieten care a fost într-un război minor.

Profesorul: Război minor, dar dacă are arme de foc...

Băiatul: Arme de foc și cuțite și au fost reținuți și bătuți. Li s-a spus să nu revină într-o anumite zonă pentru că este a noastră, nu a lor.

Profesorul: Oh, un conflict între bande.

Băiatul: Da, da.

Profesorul: Aici în Jamaica?

Băiatul: Aici în Jamaica.

Profesorul: Jamaicaniii au reguli?

Băiatul: Nu, nu sunt reguli.

Profesorul: Ar trebui să fie reguli?

Băiatul: Cine vrea să se lupte ar trebui să lupte singur împotriva oricui altcuiva din război. În așa fel încât nimeni n-ar fi rănit. În așa fel încât dacă altcineva este rănit, ar fi vina lor.

Fata: Uneori oamenii se luptă din cauza unor lucruri minore - cum ar fi să iei un dolar de la cineva, ei se luptă. Și în timpul luptei nu o să se oprească și să spună "Nu vom merge acolo, nu vom merge aici". Pur și simplu se luptă. Deci regulile, nu văd cum sunt necesare.

Fata: Nu ar trebui să fie lupte deloc.

Profesorul: Da, bine, nu ar trebui să fie lupte, dar există așa ceva?

Fata: Nu.

Profesorul: De aceasta explorăm ceea ce vom face în privința asta. Bine?

**ORGANIZAREA RĂSPUNSURILOR CURSANȚILOR: ANALIZA ACTELOR
UMANITARE**

CURSANȚII DISCUTĂ CITATELE „VOCI DIN RĂZBOI - 1”
RĂSPUNSURILE SUNT ORGANIZATE DUPĂ URMĂTOARELE CATEGORII:

1. Cine a efectuat gestul umanitar și față de cine?
2. Ce a oferit el/ea?
3. Ce dificultăți/presiuni a avut de înfruntat?

Profesorul: Cine a efectuat gestul umanitar și față de cine?

Fata: A fost un bărbat din partea inamicului care a făcut gestul umanitar.

Profesorul: Față de cine?

Fata: A făcut gestul pentru un prizonier.

Profesorul: Ce i-a oferit inamicul, prizonierului?

Băiatul: I-a oferit mâncare și haine.

Profesorul: Putem spune că inamicul i-a oferit prizonierului protecție și siguranță. Acum, care sunt dificultățile și presiunile întâlnite de persoana care a oferit ajutor dușmanului?

Fata: Dușmanul le interzice oamenilor săi să ajute pe oricine aparține taberei celeilalte. De aceea această persoană este în pericol.

Profesorul: Iată, există presiune din partea celorlalți. Presiune din partea celorlalți pentru că ar putea descoperi că s-a oferit ajutor inamicului. Deci există presiune socială. Deci există teama de ceilalți, presiune socială. Cui a fost oferit gestul umanitar?

Fata: Adversarul a făcut gestul umanitar față de o familie aparținând celeilalte tabere.

Profesorul: Deci sunt civili. Ce le-a oferit?

Băiatul: Protecție.

Profesorul: Deci din nou protecție și siguranță până a trecut pericolul. Cu ce tip de presiune s-a confruntat?

Fata: Dorința locuitorilor satului să omoare și să expulzeze această familie din sat.

Profesorul: Deci aceasta este presiunea, familia, teama de ceilalți.

Băiatul: Presiune socială.

Profesorul: Acum a treia categorie: personală, psihologică.

DUPĂ CE AU DISCUTAT OPT "VOCI DIN RĂZBOI", MEMBRII GRUPULUI FAC
UN REZUMAT AL CARACTERISTICILOR ACTELOR UMANITARE

Profesorul: Acum că am văzut cu toții aceste declarații, vrem să tragem concluzii. Aș dori o concluzie de la fiecare coloană. Coloana numărul unu.

Fata: Există oameni care fac gesturi umanitare față de adversar.

Profesorul: Aceste gesturi vin din partea unor oameni de la care în mod normal nu ne așteptăm la ajutor. Iată, este de la inamic către inamic. Deci aceasta este prima caracteristică. Aceasta este o trăsătură a actului umanitar. Nu este același lucru cu a ajuta un prieten sau un frate sau o mamă. Deci familia nu este inclusă în gestul umanitar. Coloana a doua.

Băiatul: În ciuda tratamentului brutal, un adversar poate face gesturi umanitare pentru dușmanul său în funcție de valorile și morala sa.

Fata: Gestul poate fi material sau moral.

Profesorul: Deci aceste gesturi materiale și morale sunt furnizate cu ce scop? Ceva în legătură cu oamenii.

Băiatul: Să ajute și să protejeze.

Profesorul: Să protejeze pe cine?

Fata: Oamenii nevinovați.

Profesorul: În legătură cu omenirea.

Fata: În legătură cu demnitatea umană.

Profesorul: Este în legătură cu demnitatea umană. Deci gestul umanitar are această a doua caracteristică - protejează demnitatea umană. Acum, care sunt presiunile?

Băiatul: Remarcăm că sunt presiuni sociale și psihologice.

Profesorul: Ce caracteristică a actelor umanitare putem deduce din aceste presiuni sociale și psihologice?

Fata: În ciuda presiunilor unii oameni oferă totuși ajutor inamicului pentru că valorile lor nu le permit să vadă altă persoană suferind și să nu facă nimic.

Băiatul: Inamicul oferă ajutor prizonierilor pentru că există condiții și situații în care inamicul simte milă pentru adversarul său.

Profesorul: Să recapitulăm.

Fata: Efectuând acte umanitare în ciuda presiunilor sociale și psihologice.

Profesorul: Dacă există presiuni sociale și psihologice, la ce se expune persoana care oferă ajutor?

Fata: Obstacolele, barierele, există bariere, obstacole, se expune riscului. Da, își riscă viața.

Profesorul: Este de asemenea sacrificiu - sacrificiul de sine pentru ceilalți. Celălalt nu este un membru al familiei, nu este un prieten. Este dușmanul. Deci acest lucru nu este de așteptat. Iată, acestea sunt trei caracteristici ale gesturilor umanitare.

UTILIZAREA FOTOGRAFIILOR PENTRU A EXPLORA DEMNITATEA UMANĂ

[CURSANȚII ȘI-AU SCRIS IDEILE PREGĂTINDU-SE PENTRU DISCUȚIE]

„CUM ESTE AMENINȚATĂ DEMNITATEA UMANĂ A CAPTIVULUI?”

„CUM ESTE AMENINȚATĂ DEMNITATEA UMANĂ A CELUI CARE CAPTUREAZĂ?”

Fata: Prizonierul este, în special dacă a oferit deja informații, și-a distrus deja viața și regretă ceea ce a spus și deja a implorat, iar dacă o persoană deja a implorat atunci ceva trebuie să se întâmple și trebuie să realizezi că acea persoană este o ființă umană, deci nu îl voi ucide, trebuie să-i respect viața și să-i respect demnitatea umană. Pentru că va ceda și va muri și nu îi va mai rămâne nimic.

A doua întrebare se referă la demnitatea umană a celui care ia prizonieri. Dacă omoară un prizonier se va vedea pe sine drept un asasin și un ucigaș și se va vedea pe sine ca privând o persoană de viață pentru că el încă are viață. Dacă omoară acea persoană, ei bine, viața lui nu va fi la fel de bună precum era înainte să omoare acea persoană.

Profesorul: Bun, acum justifică-mi aspectul de temnicer al demnității umane.

Fata: Ei bine, evident, demnitatea umană, el n-o va mai avea, se va vedea pe sine ca și cum un nor negru ar fi căzut asupra lui, ca și cum nu ar mai fi un om, ci un ucigaș, doar o mașină ucigătoare, omorând oameni chiar dacă sunt nevinovați și chiar dacă imploră pentru viață.

Profesorul: Bine.

Băiatul: Demnitatea umană a prizonierului, domnule, cred că e în pericol, domnule. Pentru că ar putea fi înrobit, domnule. Sau ucis.

Profesorul: Demnitatea umană a prizonierului?

Băiatul: Prizonierul.

Profesorul: E în pericol.

Băiatul: Da domnule. Pentru că ar putea fi înrobit și poate chiar ucis.

Profesorul: Bun, și cel care l-a capturat?

Băiatul: Cel care l-a capturat, domnule, este prins între două ziduri.

Profesorul: În ce fel?

Băiatul: Unul, domnule, el ar trebui să-și urmeze ordinele și unul moral, domnule. Să nu omori oameni și altele asemenea.

Profesorul: Bun, e bine.

Băiatul: Îmi place exemplul aceleia (indică spre imagini) - un copil negru mergând la o școală de albi și întâlnind oameni albi care i-au oprimat foarte mult. Este la fel ca acel exemplu cu soldații capturați de inamic. Pentru că cei care i-au capturat sunt la fel ca acei copii albi care discriminează acel copil negru pentru că îi diminuează acea demnitate umană și prizonierii se simt inferiori, simt că nu mai au demnitate umană. Și sugerând că nu mai ai valori umane, nu mai valorizezi viața altei persoane. Sugerezi că ești un animal, nu simți cum simte o altă persoană.

Profesorul: Deci dacă nu prețuiești drepturile unei alte persoane, nu ți le prețuiești nici pe ale tale?

Băiatul: Corect, da.

Fata: Îmi pare rău dar nu pot fi de acord cu [cursantul dinainte]. Când spune că dacă ești om ar trebui să ai valori umane. Vreau să spun, fiind un soldat, știi la ce te aștepți și înainte să pleci la război ești învățat că o să omori. Dacă nu ucizi, trebuie să cucerești. Scopul este să câștigi războiul. Și scopul este să cucerești. De ce ar trebui să te gândești la demnitatea umană și că trebuie să salvezi viața cuiva? De ce trebuie să fii soldat știind că o să salvezi vieți? Atunci fii un doctor sau altceva.
(râsete)

DACĂ AȚI FI FOST PROFESORUL, CE AȚI FI FĂCUTACUM?

Profesorul: Soldații nu sunt ființe umane?

Fata: Da, sunt ființe umane, dar uită totul despre demnitatea umană. Se concentrează pe ceea ce urmează să se întâmple. Foc, explozii, toate astea. Ei înfruntă o perioadă foarte dificilă. Nu este ușor pentru un om săucidă un alt om. Nu este. Dar ceea ce se petrece în mințile lor, este dificil. Este greu pentru ei să se gândească că o să omoare o ființă umană. Sunt ființe umane, dar înfruntă o situație teribilă. Deci nu cred că au timp să se gândească.

Profesorul: Asta este ceea ce ai în oricare situație de război, dar asta nu înseamnă că poate oamenii nu ar trebui să...

Fata: Dar...

Profesorul: Nu te contrazic, îți accept punctul de vedere - uneori în război uităm aceste lucruri. Avem tendința de a ne concentra pe supraviețuire.

Băiatul: Aș dori să scot în evidență că soldații sunt de asemenea oameni care au conștiință. Pentru ei nu e ca și cum ar fi voința lor săucidă, dar sunt antrenați să-și apere întotdeauna țara. Nu ai auzit niciodată de un soldat intrând într-o școală și împușcând pe toată lumea. Nu sunt complet violenți și toate astea. Sunt ființe umane. Gândesc înainte

Explorarea Dreptului Umanitar - Ghid metodologic

să facă ceva. Nu fac pur și simplu ceva fără să gândească și să plănuiască acel lucru. Deci, înainte de a invada ceva sau a face ceva ei își fac planurile lor și spun că o să fie așa și pe dincolo, ne așteptăm ca acești oameni să supraviețuiască, acești oameni trebuie să moară. Deci asta e ceea ce aș vrea să vă spun, chiar și medicii, unii medici nu sunt atât de curajoși pe cât par. Și ei sunt ca soldații.

Profesorul: Bun, hai să trecem la altceva, repede...

Fata: Am auzit ce a spus [cursantul anterior] dar aș vrea să susțin o parte din ceea ce a zis. Un soldat este instruit să ucidă. Și dacă se comportă într-un mod umanitar cred că prizonierul își va întoarce spatele la el și el va muri - soldatul. Și soldatul gândește numai pentru viața lui, nu și pentru a prizonierului. Cred că va ucide și trebuie să ucidă.

Profesorul: Bun, poți să te gândești la legi care ar trebui să existe pentru scopuri de război?

DIN PERSPECTIVA CURSANȚILOR: CE REGULI SUNT NECESARE ÎNTR-UN CONFLICT ARMAT?

Profesorul: Haideți să facem următorul lucru: puteți să vă gândiți la reguli care ar trebui să fie enunțate în caz de război? Dacă puteți să vă gândiți la reguli care ar putea fi urmate în caz de război, puteți scrie cel puțin două sau trei în partea de jos a foilor? Aveți foile aici.

Băiatul: În timpul războiului soldații neînarmați nu ar trebui uciși. Dacă soldatul nu omoară pe cineva nu ar trebui împușcat.

Profesorul: Bun.

Fata: Cruță viața prizonierilor.

Profesorul: Cruță viața prizonierilor?

Fata: Civili trebuie să fie în siguranță și soldații învinși trebuie să nu fie uciși.

Profesorul: Deci trebuie să fie în siguranță?

Băiatul: Războiul ar trebui să dureze o perioadă anume; ar trebui să fie un timp pentru război. Poate, să zicem că dacă vreodată trebuie să se lupte, ar trebui să lupte poate pentru șase luni.

Profesorul: Șase luni?

Băiatul: Pentru că economia este afectată în timpul războiului și altele.

Profesorul: Deci tu spui că ar trebui să nu fie nicio perturbare economică?

Băiatul: Da.

Băiatul: Să ucizi doar când te aperi?

Profesorul: Hmm?

Băiatul: Să ucizi doar când te aperi?

Profesorul: Oh, când te aperi.

Băiatul: În autoapărare.

Profesorul: Să ucizi doar în autoapărare.

Băiatul: Da.

Fata: Doar arme cu gloanțe; nu ar trebui să fie folosite arme nucleare.

Profesorul: Fără arme nucleare?

Fata: Da.

Profesorul: Interesant.

Băiatul: Aș sugera să fie pregătite lagăre de concentrare pentru soldații capturați, mai degrabă decât să-i omoare, și un alt punct este că civilii trebuie să nu fie uciși. Ar trebui protejați și ținuți în siguranță.

Profesorul: Civilii să nu fie uciși.

Băiatul: Cred că și oamenii care acordă îngrijiri celor răniți, precum soldații. Cum ar fi, să zicem, de exemplu, oamenii care lucrează pentru Crucea Roșie ar trebui să fie cruțați, ar trebui să nu fie uciși pentru că scopul lor nu este să lupte, nu este să facă altceva decât să ajute oamenii care sunt răniți.

Profesorul: Bun.

Băiatul: Doar soldații trebuie să fie implicați în război.

Profesorul: Doar soldații?

Băiatul: Da.

Băiatul: Bombele subterane nu ar trebui să fie folosite pentru că - nu toate - ar putea exploda și unele din ele explodează de la sine.

Profesorul: Toate minele ar trebui să nu fie folosite.

Băiatul: Da.

Băiatul: Să distingă între civili și obiective militare.

Profesorul: Să distingă între amplasamente civile și militare.

Băiatul: Da, trebuie să ne amintim că suntem inamici, nu prietenii lor.

(râsete)

Profesorul: Da, ce ai spus?

Băiatul: Războiul ar trebui să se desfășoare într-un loc specific, cum ar veni să meargă într-un deșert și să se lupte acolo ca să protejeze pe toți ceilalți civili.

Profesorul: În deșert. Bine?

Băiatul: Da.

Fata: Ar trebui să existe servicii medicale.

Profesorul: Servicii medicale? Să fie permise în timpul războiului?

Fata: Războiul ar trebui să nu se desfășoare dacă nu este necesar.

Profesorul: Dacă nu este necesar? Pentru că există și războaie necesare... bun?

Fata: Locurile utile ar trebui să nu fie distruse.

Profesorul: Poftim?

Fata: Locurile utile.

Profesorul: Locurile utile să nu fie?

Fata: Distruse.

Profesorul: Distruse.

Băiatul: Prizonierii trebuie să nu fie tratați aspru.

Profesorul: Prizonierii să nu fie tratați aspru?

Fata: Oamenilor cu nevoi speciale ar trebui să nu le fie negate drepturile.

Profesorul: Nevoi speciale, precum?

Fata: Oameni orbi, oameni surzi.

Profesorul: Nu ar trebui să le fie negate drepturile.

Băiatul: De asemenea, soldatul ar trebui să aibă specificat un număr de oameni pe care să-iucidă.

DACĂ AȚI FI FOST PROFESORUL, CE AȚI FI FĂCUT ACUM?

Băiatul: Trebuie să respecte civilii.

Profesorul: Bine.

Băiatul: Bun, după cum știți mulți oameni spun că bisericile și școlile ar trebui să nu fie bombardate sau, de fapt, ar trebui să nu fie atacate. Deci aș vrea să spun că regulile trebuie să fie ca soldații părții adverse să nu ocupe bisericile și școlile, știind că bisericile și școlile nu vor fi atacate. Deci cred că ar trebui să își facă tabăra în altă parte.

Profesorul: Cu alte cuvinte ar trebui să respecte proprietatea civilă.

Băiatul: Da.

Fata: Soldatul trebuie să fie antrenat să gândească înainte să acționeze.

Profesorul: Sau fiecare soldat ar trebui educat în DIU.

Fata: Într-un război generalii ar trebui să lupte doar ei înșiși, și atunci soldații doar îi vor asista.

VIZIONAREA DE ÎNREGISTRĂRI VIDEO: PREGĂTIRE ȘI DISCUȚIE
PARTEA ÎNTÂI
PREGĂTIRE: DISCUȚIE ASUPRA A CEEA CE ESTE UN COPIL

Profesorul: Prima întrebare: să presupunem că un polițist te oprește și îți spune: „Dă-mi actul tău de identitate.” Ce ați spune?

Băiatul: Mai întâi îl întreb pentru ce motiv vrea actul meu de identitate.

Profesorul: Motivul este că te plimbi noaptea.

Fata: Aș spune „Am dreptul să fac astfel”. Ce îți dă ție dreptul să îmi ceri actele?

Profesorul: Polițistul poate spune „Doar din motive de securitate, verificare de rutină. Te rog să-mi dai actul de identitate.” Aveți un act de identitate? Ce ați spune?

Cursant: „Nu, nu am un act de identitate.”

Profesorul: De ce nu ai un act de identitate?

Băiatul: Nu am ajuns la vârsta pentru a avea un act de identitate, sunt un minor, sunt un copil. De asta nu am un act de identitate.

Profesorul: Deci ce este un copil?

Fata: Cineva care nu a atins vârsta de 18 ani, sub 18 ani.

Profesorul: Un copil este cineva care are sub 15 ani. Un adolescent este cineva care are sub 20 de ani. Un adult este cineva care are 20 de ani sau mai mult. De aceea ești un copil.

CARE SUNT NEVOILE COPILOR?
PROFESORUL FOLOSEȘTE TREI CATEGORII DE NEVOI
Biologice Psihologice Sociale

Profesorul: A doua întrebare este: „De ce au nevoie copiii, trei lucruri principale”.

Fata: Haine.

Băiatul: Sănătate.

Fata: Constituție fizică.

Fata: Dezvoltare biologică.

Fata: Corp.

Profesorul: Un alt lucru referitor la sentimente?

Fata: Grijă.

Fata: Deci există nevoi psihologice. Acestea sunt caracteristici ale unui copil.

Băiatul: Caracteristici sociale.

Profesorul: Nevoile fizice ale copilului.

Fata: Un copil are nevoie de hrană, haine, adăpost și protecție.

Profesorul: Ce ar oferi unui copil împlinirea acestor nevoi?

Băiatul: Ar da copilului bună sănătate și dezvoltare.

Profesorul: De asemenea mintea s-ar dezvolta corect. După cum spunem: "Sănătate bună înseamnă minte bună". Iar despre nevoile psihologice?

Băiatul: Copilul are nevoie să fie bine tratat.

Fata: Copilul are nevoie să fie înțeles.

Băiatul: Copilul are nevoie să fie protejat.

Fata: Aceste nevoi psihologice trebuie satisfăcute. Are nevoie de dragoste, grijă și stabilitate.

Profesorul: La ce ar conduce satisfacerea acestor nevoi?

Fata: Aceasta conduce copilul spre dezvoltarea unei personalități puternice și a unui echilibru în viața sa.

Profesorul: Dar despre nevoile sociale?

Fata: Are nevoie să locuiască cu familia lui.

Băiatul: Are nevoie de dragostea familiei lui.

Profesorul: Are nevoie de familia sa.

Fata: Are nevoie să se bucure de copilăria lui.

Băiatul: Are nevoie de dialog, limbaj în societatea lui.

Profesorul: Are nevoie ca societatea lui să-l învețe un astfel de dialog, un dialog democratic.

Profesorul: Haideți să presupunem contrariul.

Băiatul: Ar avea probleme psihologice.

Fata: Ar avea o personalitate slabă.

Fata: Ar fi pierdut.

Profesorul: Ar fi dezechilibrat. Personalitatea lui ar fi slabă. Ar fi pierdut. Ar fi singur și singuratic. Ar fi trist. Dar în privința consecințelor sociale dacă lucrurile nu evoluează corect?

Băiatul: Ar fi subdezvoltat social.

Fata: Ar fi ignorant.

Băiatul: Analfabet.

Profesorul: Pentru că aceste lucruri sunt învățate în școală. Ar fi lăsat în afara societății.

Băiatul: Ar fi pe drumuri.

Profesorul: Am acoperit suficient din acest subiect. Acum, care este cuibul unde se dezvoltă un copil?

Profesorul: Este casa lui.

Fata: Este familia lui.

Cursant*: Casă de familie.

Profesorul: Fără o familie, copilul ar fi pe drumuri.

Cursant*: Pe drumuri.

Profesorul: Acesta a fost primul. Acum, care este al doilea cuib?

Fata: Școala.

Profesorul: Pentru că înveți multe lucruri în școală.

Profesorul: Dacă un copil nu merge la școală, ar fi un...?

Fata: Ar fi un ignorant.

Fata: Ar fi un analfabet.

Profesorul: Iată, acestea sunt nevoi foarte importante pentru un copil. Fizice, psihologice și sociale, casă și școală. Fără aceste lucruri, un copil este pierdut, fără nici un viitor.

VIZIONAREA DE ÎNREGISTRĂRI VIDEO: PREGĂTIRE ȘI DISCUȚIE
PARTEA A DOUA

DISCUTÂND FILMUL „NU VREAU SĂ MĂ ÎNTORC”

ÎNAINTE DE A VIZIONA FILMUL ELEVII AU FOST ORGANIZAȚI ÎN
URMĂTOARELE GRUPURI:

ABRAHAM (BĂIATUL „SOLDAT”)

COMFORT CASSEL („FATA SOLDAT”)

CAMARRA (COMANDANT)

Profesorul: Faceți un tabel și organizați-vă informațiile și alegeți un purtător de cuvânt. Colaborați.

Veți primi ajutor unul de la celălalt în timpul discuției. Trebuie să vă pregătiți pentru că este posibil să vi se pună întrebări de către colegii voștri.

Elevul: Ce credeți că s-ar putea să ne întrebe?

Profesorul: Primul grup - grupul lui Abraham - grupul care s-a ocupat de Abraham...

Băiatul: Abraham trăia pașnic și apoi a început războiul și el și-a pierdut familia. Așa că a luat parte la război și a ucis mulți oameni.

Desigur, la sfârșit, a încercat să se reintegreze în societate, dar a avut niște dificultăți.

Profesorul: Vârsta lui atunci? Vârsta lui Abraham?

Băiatul: Unsprezece.

Profesorul: S-a înrolat voluntar sau a fost forțat?

Elevul: A fost voluntar.

Profesorul: De ce?

Elevul: Pentru că voia să-și răzbune părinții. Era o chestiune de răzbunare.

Elevul: Din cauză că voia să-și răzbune părinții a devenit soldat.

Fata: El spune că a vrut să se alăture armatei exact ca prietenii lui pentru că voia să fie cu prietenii.

Profesorul: Pentru că nu mai avea prieteni cu care să se joace. Iată, erau două motive: răzbunare și să fie împreună cu prietenii.

Elevul: Familia lui a fost distrusă. El nu mai avea niciun membru al familiei în afară de bunica lui.

Fata: Viața lui a fost distrusă.

Profesorul: Deci a fost voluntar sau nu?

Fata: Totul îl forțează să se alăture armatei pentru că totul a contribuit la transformarea sa într-un soldat, un luptător.

Profesorul: Deci condițiile l-au forțat - fără familie, fără prieteni. La final s-a alăturat bunicii lui și a încercat să aibă o viață normală.

Elevul: Am putea spune că a fost forțat, pentru că dacă ar fi fost voluntar ar fi rămas mai mult.

PREZENTĂRILE ELEVILOR: „DACĂ AI PUTEA VORBI LUMII”

DUPĂ VIZIONAREA ȘI DISCUTAREA FILMULUI „NU VREAU SĂ MĂ ÎNTORC”
ELEVII AU AVUT 15 MINUTE PENTRU A PREGĂTI O PREZENTARE

Băiatul: (citind) „Către comandanții războiului. Aceasta este o abordare globală către toți comandanții care au primit conducerea. Permiteți-mi să încep cu un cuvânt al Ecaterinei, un monarh olandez, și citez „Acțiunile voastre de astăzi vor decide viitorul vostru mâine”. Viitorul nostru sunt copiii noștri. De ce să îi folosim pentru a face rău, când pot face bine? De ce să îi rănim, când putem să îi iubim? Noi, în calitate de copii, vă cerem să nu mai recrutați copii sub vârsta de 18 ani pentru a participa la războaie. Avem încredere că cererea noastră va întâlni bunăvoința voastră. Vă mulțumim.”

(aplauze)

Profesorul: Ne vom muta la masa doamnelor.

Fata: (citind) „Aș dori să mă refer la acest documentar important în care dumneavoastră, comandanții, folosiți copii tineri, chiar fete, drept soldați.”

Fata: (citind) „Nu știți că folosind copii în război trimiteți un mesaj negativ celorlalți? Copiii sub 18 ani ar trebui să nu fie folosiți într-un război. Le lipsește educația, suferă stres emoțional. Dacă sunt implicați într-un război îi privați de creșterea lor normală. Ar putea fi o amenințare la adresa comunității lor și, cel mai important, ei sunt conducătorii de mâine.”

Fata: (citind) „Nu sunt de acord cu implicarea copiilor în război, chiar ca soldați, pentru că se tem cu toții de el și de asemenea sunt de acord că sunt conducătorii de mâine.”

Profesorul: Foarte bine.

(aplauze)

Băiatul: Bun. (citind) „Bună seara doamnelor și domnilor. În numele tuturor copiilor din lume vreau să spun că nouă, ca și copii, nu ne place să devenim soldați pentru că suntem băntuiți de oamenii pe care îi ucidem și unii dintre noi, unii dintre prietenii pe care i-am avut, s-au sinucis în timpul războiului și unii dintre ei sunt în centre de reabilitare și alte chestii. Dar a fost o vreme când eu voiam să mă sinucid, dar astăzi vreau să iau atitudine pentru toți copiii din lume pentru că nu vreau ca ei să ajungă ca mine și să treacă prin iad cum am trecut eu. După cum puteți vedea, viața mea e un dezastru. Uitați-vă la mine - senzația mea este, arăt ca un vagabond, da, dar, dacă nu vreți ca și copiii voștri să arate ca mine, vă rog, va implor să nu folosiți copii drept soldați.”

(aplauze)

Băiatul: (citind) „Bună seara, doamnelor și domnilor. Sunt aici doar ca să vorbesc în numele tuturor copiilor din lume. Doresc doar să îmi fac ascultată pledoaria despre lupta copiilor. Că ar trebui să fie oprită imediat, pentru că acești copii care sunt combatanți ar trebui să nu lupte din respect pentru familiile care au murit. Un alt lucru, cred că liderii se folosesc de stresul emoțional al copiilor. Pentru că atunci când tragem linie totul este pentru beneficiul lor. Deci vă rog să luați în considerare aceste cuvinte pentru că acești copii care sunt uciși ar putea fi conducătorii de mâine.

Profesorul: Bun.

(aplauze)

Profesorul: Ultima masă.

Băiatul: (citind) „Bună seara, camarazi în umanitate și comandanți de războaie, în această zi a patra a celei de-a șaptea luni, 2000. Noi, copiii lumii, dorim să vă aducem în atenție acest mesaj pentru a salva omenirea de la extincție. Căci viitorul este în tinerii noștri, în copiii noștri. Dacă folosiți generația tânără în lupte, drept combatanți, nu vom mai avea semințe din care să prosperăm. La vârsta de 18 ani copiii sunt considerați adulți, deci lăsați-ne să trăim pentru lume și nu pentru mormânt.

(aplauze)

DACĂ AI FI FOST PROFESORUL, CUM AI AJUTA CURSANȚII SĂ LEGE ACESTE IDEI DE PROPRILE LOR VIEȚI?

Profesorul: Ați lucrat foarte bine și mă bucur să văd că acel film a avut un impact pozitiv asupra voastră. Să aplicăm în comunitățile noastre ceea ce am învățat astăzi, pentru că în bande, avem copii în bande. Adică banditismul e total greșit, nu e război. În regulă? E total greșit, dar, de asemenea, se folosesc de copii, corect? Deci să aplicăm asta în comunitate și să ne ajute Dumnezeu. Să nu avem niciodată nevoie să recrutăm copii pentru orice război, orice revoltă sau altceva, în regulă? E cineva care dorește să spună ceva?

Băiatul: Domnule, e ceva important ce ați omis, și după cum a spus Martin Luther King, domnule, „am un vis”, domnule, și acum, recrutând copii drept combatanți, domnule, le luați viitorul, domnule, ceea ce automat înseamnă că le distrugeți visul, domnule.

Profesorul: Da, le distrugeți visul.

Băiatul: Și în esență e ceea ce am omis cu toții, domnule.

Profesorul: Bine, îți mulțumesc.

UTILIZAREA EXPERIENȚEI PERSONALE PENTRU A ÎNȚELEGE CONCEPTE - NEUTRALITATE ȘI IMPARȚIALITATE

ÎN ACEASTĂ ȘEDINȚĂ OBSERVAȚI DIVERSELE METODE PRIN CARE
PROFESORUL SE FOLOSEȘTE DE EXPERIENȚELE ELEVILOR PENTRU A-I
AJUTA SĂ ÎNȚELEAGĂ CONCEPTELE DIFICILE

Profesorul: Bună dimineața.

Grup: Bună dimineața.

Profesorul: Ce mai faceți?

Grup: Bine...

Profesorul: Bun, astăzi vom studia doi termeni noi: neutralitate și imparțialitate. Ce înțelegeți prin cei doi termeni? Ce înțelegeți prin neutralitate, pentru început. Știu că nu este ușor să trasăm o linie între cei doi termeni dar haideți să încercăm. Ce înțelegeți prin termenul de neutralitate? Ce credeți că înseamnă? Bun, hai să auzim pe... Mandissa?

Fata: Cred că neutralitate înseamnă să nu te amesteci sau să nu iei parte la defavorizarea unei persoane, cum ar fi de exemplu, dacă doi oameni se bat, cum ar veni prietenii tăi, și tu ești acolo, atunci trebuie să iei decizia pentru ei. Nu trebuie să alegi pe unul sau pe celalalt, îi alegi pe toți, nu iei parte pentru nimeni...

Profesorul: Deci nu alegi o parte?

Fata: Da.

Profesorul: Deci neutralitatea are de-a face cu a nu lua partea cuiva? Sunteți toți de acord?

Profesorul: Sunteți toți de acord? E cineva cu un punct de vedere diferit, poate? Ce înțelegeți prin neutralitate? Toți sunteți de acord că înseamnă să nu iei partea nimănui. Deci să vorbim despre imparțialitate. Ce înseamnă să fii imparțial? Dacă ești neutru, înseamnă că nu ajuți?

Băiatul: Nu.

Profesorul: E neutralitatea același lucru cu lașitatea? Ești un laș? Nu vrei să iei partea nimănui? Deci ești un laș și în alte moduri?

Fata: Trebuie să nu fiu de acord cu aceasta, pentru că oamenii ajută oameni, nu animale, ajută de asemenea ființe umane, deci nu există o parte de care să fii.

Profesorul: Bun, ajută.

Fata: Vreau să spun că acești oameni când ajută nu contează de care parte sunt pentru că eu nu vor ca oamenii - poate că poți alege o parte și atunci alți oameni vor suferi din cauza alegerii tale așa că e mai bine să nu alegi ci să susții pe toți.

Profesorul: Bun, susținem pe toți.

Băiatul: Cred că nu ești un laș, pentru că poate dacă prietenul tău se luptă cu cineva și nu iei partea niciunui nu înseamnă că ești un laș. Dacă ai fi un laș ai lua partea prietenului tău pentru că te-ai gândi că prietenul ar fi furios...

Profesorul: Deci când tragi linie vrei să ajuți pe toată lumea.

Fata: Cred că neutralitatea nu înseamnă să fii laș pentru că dacă, așa cum s-a spus la început, lucrătorii umanitari ajută alți oameni și un clan nu vrea ca ei să-i ajute pe ceilalți oameni în război, nu vrea ca ei să-i ajute pe dușmanii lor. Dar ei i-au ajutat pe amândoi. Arată că nu sunt lași, pentru că dacă îi ajută pe amândoi poate că ceilalți vor fi furioși și vor ucide și pe lucrătorii umanitari. De ce ajută pe amândoi? Deci ei își riscă viețile și nu sunt lași.

CURSANȚILOR LI S-A CERUT SĂ SCRIE DESPRE O EXPERIENȚĂ PERSONALĂ REFERITOARE LA IMPARȚIALITATE SAU NEUTRALITATE

Profesorul: Bun, povestirea asta sună așa. „Sora mea și cu mine aveam nevoie de încălțăminte la școală; au introdus uniforma noastră nouă și eu voiam uniforma. Deci mama noastră a decis să cumpere pantofi pentru sora mea și eu aveam de ales între pantofi sau uniformă. Sora mea avea pantofii, dar eu încă nu le aveam pe amândouă. La început am crezut că mama mea i-a luat partea, dar apoi am realizat că avea mare nevoie de pantofi. Eu nu aveam nevoie de pantofi și uniformă la fel de mult ca ea. Deci cred că situația era imparțială și neutră, pentru că la sfârșit am primit ce aveam nevoie.”

Profesorul: Bun, deci ce este imparțialitatea aici? Cine avea mare nevoie de pantofi? Sora, și ce a făcut mama?

Grup: A cumpărat pantofi pentru soră.

Profesorul: A cumpărat pantofi pentru soră pentru că sora avea mare nevoie de pantofi.

Profesorul: Iată altă povestire. „Când mama mea se ceartă cu surorile ei, surorile mele iau întotdeauna partea mamei mele, căci familia îi face mereu greutate. Personal nu iau partea nimănui; doar mă joc cu verii mei și vorbesc cu ei așa cum obișnuiam. Deși știu că familia mamei...” oh, ce scrie aici - nu pot citi... „Deși știu că familia mamei, sau mama, câteodată, greșește, vorbesc cu ambele părți. Deși surorile mele și tatăl meu nu înțeleg

Explorarea Dreptului Umanitar - Ghid metodologic

asta, eu înțeleg. Vreau să spun, de ce trebuie să alegi o parte, poți rămâne neutru și nimeni nu îți va purta pică - mama mea nu pare să facă asta oricum. Această povestire nu are imparțialitate, dar are neutralitate."

Profesorul: Ce este neutralitatea aici?

Transcrieri ale înregistrărilor video pentru elevi

NU VREAU SĂ MĂ ÎNTORC

Naratorul: În ziua de astăzi mai mult de 300 000 de copiii participă în conflicte armate în cele patru colțuri ale globului. Acești băieți și fete, unii chiar de șapte ani, luptă alături de adulți în forțe guvernamentale, grupări ale opoziției rebele și armate de gherilă.

COMFORT CASSEL, FOST COPIL „SOLDAT”

Comfort: Mi-au ucis fratele; mi-au ucis bunica și sora mai mică. Și asta mă face să fac ceea ce nu trebuie să fac – și se poate întâmpla și ție. Dacă stai undeva și auzi alți oameni spunând „Ți-au ucis mama; ți-au ucis tatăl”, vrei să te retragi. Vrei să spui „Îi voi răzbuna” – pentru a-mi salva, pentru a-mi regăsi mama – dar nu se va întâmpla vreodată. Mi-am iubit bunica. Obișnuia să aibă grijă de mine – și de fratele meu, de-asta am făcut-o. Dar nu am vrut să fac ceea ce nu trebuie să fac. Vreau să mă eliberez; vreau să am o conștiință curată; vreau să am copii mici. Niciodată nu m-am împotrivit – a face ceea ce nu trebuie să fac. Nu.

ABRAHAM

Abraham: Mă numesc Hitler Ucigașul, dar numele meu real este Abraham.

Intervievatorul: De ce te numești Hitler Ucigașul?

Abraham: Este numele meu de luptă, numele meu în junglă.

Intervievatorul: Cine ți l-a dat?

Abraham: Șeful.

Intervievatorul: Cine este Hitler?

Abraham: Nu știu. Știți, m-am dus acolo pentru că mi-au ucis tatăl; așa că m-am dus acolo să mă înrolez, pentru că și prietenii mei se duceau. Așa că m-am dus cu prietenii mei acolo să mă alătur lor.

Intervievatorul: Pentru că doreai să-l găsești pe bărbatul care ți-a ucis tatăl?

Abraham: Da.

Intervievatorul: Îl cunoști?

Abraham: Da.

Intervievatorul: Și ce ai făcut?

Abraham: L-am văzut și a venit la mine să mă lupt cu el și l-am ucis. Și m-am dus în junglă, și m-am alăturat oamenilor. M-am luptat pentru ei. Așa că au văzut ce fac și mi-au dat o armă.

Intervievatorul: Ai văzut mulți oameni uciși?

Abraham: Da.

Intervievatorul: Câți?

Abraham: Mulți oameni – uciși mulți, mulți oameni. Oameni care nu luptă, oameni care nu sunt rebeli – șeful rebelilor i-a ucis.

Intervievatorul: Tu ai ucis oameni?

Abraham: Da.

Intervievatorul: Mulți?

Abraham: Da.

Intervievatorul: Câți?

Abraham: Zece, zece oameni.

Intervievatorul: Cum?

Abraham: Pentru că au venit să mă atace, așa că m-am luptat cu ei; pentru că veniseră să măucidă.

Intervievatorul: Și cum ai făcut asta?

Abraham: Veneau cu arme și eu am înaintat, și când toți au venit și Wolf a tras, noi l-am împușcat.

Vroiam să fiu soldat pentru că mi-au ucis tatăl, așa că m-am dus acolo să devin soldat.

COLONEL BINECUVANTAREA MAMEI

Colonel Binecuvantarea Mamei:

Numele meu este Colonel Abubakar Camarra, denumit în mod obișnuit Colonel Binecuvantarea Mamei.

Am 978 de bărbați sub comanda mea. Și am în jur de 176 de Hitler Ucigașul. Unii dintre ei au nouă ani, unii au zece, câțiva au unsprezece ani, cei mai mari au doisprezece. Ei merg în echipa de înaintare. Adică sunt în linia întâi a războiului.

Soldații care au peste 20, 21, 22, 23 de ani, când le zic să facă anumite operațiuni ca acestea, le va fi mereu frică. Dar ca și lui Hitler Ucigașul, soldaților mici nu le este frică.

Am încredere în ei și sunt cei mai buni, pentru că execută orice ordin le dau. Dar când zic “Bine, Hitler Ucigașul, prinde omul!”, înseamnă că te vor prinde. Deci am încredere în ei.

ABRAHAM

Abraham: A fost în regulă. Nu era niciun război. Totuși, războiul a venit. Am pierdut, și tatăl meu zăcea mort, iar sora și mama mea au plecat departe. Așa că m-am dus singur.

Intervievatorul: Ce făceai cu familia ta înainte de asta?

Abraham: Stăteam cu ei, mergeam la școală.

Intervievatorul: Ce ai vrea să faci?

Abraham: Aș vrea să merg la școală – să fiu în preajma cuiva oficial.

Intervievatorul: Să faci ce? Ce vrei să faci când o să fii un om mare?

Abraham: Vreau să lucrez, într-un birou.

Intervievatorul: Ți-e dor de luptă? Ai vrea să te întorci?

Abraham: Să mă întorc vreodată? Nu, nu vreau să mă întorc acolo.

Intervievatorul: Dar Colonelul tău, Abu Bakar – el spune că dacă îți zice să te întorci, trebuie să o faci.

Abraham: Da, trebuie să mă duc dar – dacă îmi spune să mă duc, nu mă voi duce, pentru că nu vreau să mă întorc acolo.

Intervievatorul: Dar el spune că dacă nu îi respecti ordinul, te va executa.

Abraham: Da, dar – dacă îmi spune să mă duc și refuz, el nu poate să-mi facă nimic pentru că nu suntem în junglă – și dacă îmi face ceva, voi îl veți prinde.

Intervievatorul: Și ce vei face?

Abraham: Nimic – Nu știu.

[scris pe ecran]

**Pentru ca răul să se petreacă, faptele
câtorva oameni nu sunt suficiente;**

**marea majoritate trebuie, de asemenea,
să rămână indiferentă. Iar aceasta
este ceva de care toți suntem
destul de capabili.
– Tzvetan Todorov, 1994**

MINELE DE TEREN UCID ÎN CONTINUARE

VANNA

[la spital]

Vizitatorul: Cum s-a petrecut?

Vanna: Dădeam de mâncare la puii de găină.

Vizitatorul: Când ai grijă de ei și le dai suficientă mâncare, îți aduc bani?

Vanna: Da.

[mergând acasă]

Satenii: O, micuțo, micuța noastră fată, s-a întors.

Fii curajoasă, vei merge din nou ca ceilalți copii.

Zambește. Uită-te împrejur, copilo.

Mă voi uita la piciorul ei. Crește un nou rând de piele, dar va avea cicatrice. Urmele pot fi șterse cu medicamente. Pielea va crește din nou în chip natural.

[cu copiii în apă]

Fata care o ajută pe Vanna:

Ia pantoful. Este încă murdar. Îl poți pune acum.

Naratorul: Aici în Cambodgia au loc peste 35 000 de amputări, echivalent cu una la fiecare 230 de membri ai populației. Mulți mor direct de la răni sau sângerează până mor înainte să primească îngrijire medicală adecvată.

Nimeni nu cunoaște exact câte mine de teren au fost plantate în lume și câte victime au făcut. Se estimează că mai sunt încă 100 de milioane de mine care trebuie îndepărtate. Problema se întinde de-a lungul fiecărui continent, de la America Latină la Asia.

Rănille tipice produse de o mină de teren implică pierderea unei mâini, unui braț sau picior. Mulți oameni își pierd vederea sau suferă o asemenea traumă încât nu mai pot duce un trai normal.

Victimele minelor rareori își redobândesc pofta de viață, iar costul social și financiar al reabilitării lor este de multe ori prea ridicat pentru a putea fi suportat de comunitate.

Rănilile provocate de mine nu se opresc vreodată. O persoană care își pierde un picior la vârsta de 25 de ani are nevoie de 10 proteze până la vârsta de 65 de ani. Un copil are nevoie de o proteză nouă la fiecare 6 luni.

Minele de teren reprezintă un mod pervers de a utiliza tehnologia. Pentru țări sărace, costurile în termeni atât umani cât și economici sunt mult prea mari pentru a putea fi suportate.

Conflictul din Somalia arată tipurile de mine de care dispune armata. Multe dintre acestea sunt fabricate în Vest.

[arată către mine]

Egiptene, belgiene, britanice, pakistaneze, rusești, americane și cehoslovace.

Acestea două de aici provoacă cele mai multe probleme privind copiii. Există literalmente mii de astfel de mine îngropate.

Cei care curăță terenul de mine trebuie să verifice pământul centimetru cu centimetru deoarece detectoarele de metal sunt inutile când vine vorba de minele moderne confecționate din plastic. Unei echipe formate din trei oameni îi poate lua în jur de 6 luni pentru a curăța o arie cât un teren de tenis.

În timp ce unele mine pot fi achiziționate pentru mai puțin de un dolar, poate costa o mie de dolari să dezgropi o singură mină. Pregătirea unui număr suficient de oameni pentru a curăța o întreagă țară de mine poate dura ani întregi și costă o avere.

Părerile cu privire la modul de abordare a problemei variază de la cereri de a interzice exportul de mine până la măsuri internaționale mai stricte cu privire la utilizarea lor atât în războaie, cât și în conflicte interne.

AMELIA

[într-un sat]

Naratorul: Amelia, în vârstă de 12 ani, este oarbă și infirmă. Ea este una din nenumăratele victime ale minelor antipersonal. Ca mulți copii de vârsta ei, Amelia obișnuia să adune lemne pentru foc. Dar inamicul astepta acolo îngropat; și într-o zi, într-o fracțiune de secundă, viața ei a fost distrusă.

[la spitalul de reabilitare]

Aici vine Amelia în mod regulat pentru a învăța cum să meargă din nou și cum să traiască cu handicapul ei.

CE AM FĂCUT LA MY LAI

Naratorul: La 15 martie, au fost elaborate planurile pentru un atac asupra My Lai, despre care serviciul de informații credea că este sediul central al unui batalion Viet Cong. Compania Charlie urma să lanseze atacul principal și se anticipa o luptă aprigă. Atacul asupra My Lai a început imediat după ora 7 dimineața. Era o zi de sâmbătă. Potrivit raportului serviciului de informații, toți civilii s-ar fi dus la piață. Oricine ar fi rămas încă în sat ar fi aparținut Viet Cong. Dar informațiile erau greșite.

SOLDAȚII ÎȘI AMINTESC UN MASACRU

Varnado Simpson, fost sergent - Compania Charlie

Aceasta este viața mea, acesta este trecutul meu, acesta este cadoul meu, acesta este viitorul meu. Și îl păstrez pentru a-mi aminti ceea ce sunt. Asta m-a făcut ceea ce sunt acum.

Kenneth Hodges, fost sergent - Compania Charlie

Trecerea de la statutul de civil la cel de soldat reprezintă un antrenament cu totul distinct și foarte riguros. Soldații sunt învățați toate lucrurile pe care au nevoie să le știe cu privire la a fi un soldat bun chiar din primele zile și săptămâni de pregătire de bază.

Ei sunt învățați cum să folosească arme, cum să folosească arme pentru a ucide. Ei sunt învățați cum să se antreneze. Cum să mărșăluiească cu arme. Și toate aceste exerciții și manevre diferite sunt efectuate în urma unor ordine.

Ne-am dorit soldați foarte bine motivați. Felul de a-i motiva al sergentului care i-a antrenat consta în a avea o comandă și un răspuns de la soldați. El ar spune: „Care este spiritul baionetei?” și ar obține răspunsul „A ucide, sergent, a omori”. Deci soldații erau motivați cu privire la aceste aspecte. El i-ar antrena până ar ajunge la o stare de pregătire prin intermediul vorbelor lui și prin intermediul lecțiilor lui cu privire la ceea ce reprezintă spiritul lucrurilor.

Am fost unul dintre sergenții care au instruit oamenii din Compania Charlie. Am fost foarte mulțumit de felul în care au ieșit soldații în urma pregătirii. S-au dovedit a fi foarte buni soldați.

Fred Widmer, fost operator radio - Compania Charlie

Când am venit prima oară în țară, obișnuiam să mergem în sus și în jos pe autostradă. Te jucai cu copiii în timpul schimbului de tură. Le duceai mereu lucruri - bomboane, suc acidulat. Făceai fotografii cu ei. Ajungeai să întâlnești o mulțime de oameni.

Michael Bernhardt, fost soldat responsabil cu operațiuni subterane de căutare și distrugere - Compania Charlie

Nu a fost nimeni altcineva în afară de noi. Ne aflam în această companie și în acest loc complet singuri. Eram o companie de bărbați care cu toții veneam din aceeași țară, având aceeași cultură, și am fost aruncați la 10.000 mile depărtare - și ne-am simțit apropiați unii de alții în acest fel pentru că nu era nimeni altcineva de care să te poți simți apropiat.

Fred Widmer:

Când am început să pierdem membri ai companiei, s-a datorat în mare parte capcanelor și lunetiștilor. Nu am avut parte vreodată de o luptă în care să poți vedea cine trage în tine și în care să poți trage înapoi, unu la unu. Capcanele reprezentau principala problemă.

Varnado Simpson:

Văzusem inamicul, da, dar cine este inamicul? Copii mici, care ar fi tras în tine sau te-ar fi înjunghiat în spate, atunci când te întorceai să pleci. Cine este inamicul? Eu nu pot distinge între inamic – binele, raul, toate arată la fel. Acesta este motivul pentru care războiul era atât de diferit. Nu era de parcă germanii stăteau aici și japonezii acolo. Toți arătau la fel, Nordul și Sudul. Deci, cum să poți să-ți dai seama?

Michael Bernhardt:

Când am văzut soldații americani ce comiteau acte care ar fi fost numite atrocități în cazul în care ar fi fost săvârșite de altcineva, am început să cred că poate nu am dreptate - că poate am fost pur și simplu prea naiv toată viața mea și poate că în felul acesta stau lucrurile cu adevărat. Am încercat să nu gândesc așa; am încercat să-mi păstrez propriile valori intacte, dar nu a fost ușor. Încetul cu încetul, am început să văd că acest grup de bărbați scapă de sub control.

Kenneth Hodges:

Ceea ce s-a înțeles din ordinul dat a fost aceea de a ucide pe toată lumea din sat. Cineva a întrebat dacă acest lucru înseamnă și femeile și copiii, iar ordinul a fost „pe toată lumea din sat”, deoarece aceștia – femeile, copiii, bătrânii – făceau parte din Viet Cong sau simpatizau cu Viet Cong. Nu simpatizau nici armata din Vietnamul de Sud și nici pe americani. Ei nu ne ajutau în efortul de război. Era destul de clar că nimeni din acel sat nu avea să fie cruțat.

Fred Widmer:

Ceea ce am înțeles a fost că urma să intrăm în sat și într-o luptă ca din iad scoasă, că urma să le dăm bătaie și că atunci când terminam, nu avea să mai fie nici unul rămas în viață.

Varnado Simpson:

Aveam 19 ani când am plecat în Vietnam, eram pușcaș specialist, clasa a patra. Am fost instruit pentru a ucide, dar realitatea de a ucide pe cineva este diferită de ceea ce faci la pregătire și atunci când apeși trăgaciul.

Nu știam că asta urma să fac. Știam că femeile și copiii erau acolo, dar să spun că aveam de gând să-i omor – nu am știut că am să fac asta până când s-a întâmplat. Nu știam că urma săucid pe cineva. Nu voiam săucid pe nimeni. Nu am fost crescut pentru a ucide.

Ea fugea cu spatele la un șir de copaci, dar avea ceva în mână. Nu știam dacă este o armă sau altceva. Știam că era o femeie, și nu vroiam să trag într-o femeie, dar am primit ordinul de a trage. Așa că m-am gândit că avea o armă în mână în timp ce fugea și am tras. Când i-am întors trupul cu fața în sus, am văzut că era un bebeluș. Am tras în ea de aproximativ patru ori, și gloanțele au trecut prin ea și au intrat și în bebeluș. Și când am întors-o am văzut că jumătate din fața copilului dispăruse. M-am albit. Mi-a venit în mine antrenamentul, programarea de a ucide, și am început săucid.

În acea zi în My Lai am fost responsabil eu însumi pentru uciderea unui număr între 20 și 25 de persoane. Nu am fost singurul care a făcut-o. O mulțime de oameni o făceau, așa că doar le-am urmat exemplul. Pur și simplu mi-am pierdut orice simț de orientare, orice scop; doar am început săucid în orice mod puteam să o fac. Nu știam că sunt capabil de așa ceva, dar după ce am ucis acel copil, mi-am pierdut mințile. Și odată ce ai început, este foarte ușor să continui. Cea mai grea parte este să ucizi, dar odată ce ai făcut-o, devine ușor să-l ucizi pe următorul și pe următorul. Deoarece nu aveam niciun fel de sentimente, de emoții, de direcție, eu doar omoram. Un bărbat, un copil, o femeie în spate....

Aceasta este viața mea. Chiar dacă nu deschid acest album, îl văd - în coșmarurile mele - chiar dacă nu deschid această carte, este încă acolo.

Fred Widmer:

Cel mai neliniștitor lucru pe care l-am văzut a fost un băiat - și asta este ceea ce mă bântuie - un băiat cu brațul smuls datorită glonțului, atârând pe jumătate, având doar o privire uimită pe chipul său de parcă s-ar fi întrebat „Ce am făcut, ce s-a întâmplat?”. Este greu de descris - el nu putea înțelege.

L-am împușcat pe băiat, l-am ucis. Aș dori să cred că l-am omorât din milă, deoarece altcineva ar fi făcut-o în cele din urmă. Dar nu era în regulă.

Kenneth Hodges:

Ca soldat profesionist, am fost învățat să execut ordinele, și în niciun moment nu mi-a trecut prin minte să nu mă supun sau să refuz să execut un ordin dat de superiorii mei.

Dacă unul dintre oamenii mei ar fi refuzat să tragă, mă înfior când mă gândesc care ar fi fost repercusiunile. Mi-este greu să spun acum ce aş fi făcut. În acel moment, el ar fi avut probleme grave. Ar fi putut fi trimis în faţa curţii marţiale, ar fi putut fi împuşcat pe loc pentru că a refuzat să execute un ordin în faţa inamicului, în faţa focurilor inamice. Cineva care refuză să execute un ordin are necazuri mari. La momentul respectiv nu ne-am dat seama că nu a existat nici un foc inamic – la momentul respectiv.

Cred că aceşti soldaţi au fost capabili să execute sarcinile primite, ordinele (care însemnau uciderea copiilor mici, uciderea femeilor) pentru că erau soldaţi. Aşa au fost instruiţi; au fost instruiţi că atunci când intri în luptă, ai de ales între tine şi celălalt. Oameni care au fost în acel sat - femeile, copiii, bătrânii - au fost consideraţi cu toţii inamicul.

Cred că am executat comenzile într-o manieră morală - ordinul de a distruge satul, de a ucide oamenii din sat. Am senzaţia că nu am încălcat niciun standard moral.

Harry Stanley, fost soldat - Compania Charlie

Locotenentul Calley a ordonat anumitor bărbaţi să tragă în aceşti oameni, iar eu am fost unul dintre ei. Am refuzat, iar el mi-a spus că o să mă trimită în faţa curţii marţiale când ne întoarcem la bază. I-am spus ceea ce aveam pe suflet la acel moment: „Ordinul de a trage în oameni nevinovaţi – acesta nu este un ordin; pentru mine reprezintă nebunie. Aşa că nu mi se pare că trebuie să mă supun. Şi dacă vrei să mă înmânezi instanţei marţiale, să faci asta. Dacă crezi că poţi scăpa nepedepsit cu aşa ceva”.

Mi s-a părut oribil, se petrecea un lucru teribil, şi că băieţii americani făceau aşa ceva. Simt că sunt un american pur-sânge ca oricare altul din băieţii care erau acolo. Vorbesc despre alb şi negru – indivizi albi sau negri făceau asta, nu exista nici o diferenţă. Doar că părea un lucru oribil.

Veneam cu toţii din acelaşi loc şi ştiu că toţi aveau aceleaşi valori ca şi mine la un moment dat. Chiar dacă nu şi le-au însuşit din şcoală, puteau să le înveţe şi de la un străin! E simplu. Dar să mergi şi să faci aşa ceva! Mi se pare imoral. Aşa văd eu lucrurile.

Ron Haerberle, fost fotograf în armata S.U.A.

Eram lângă un grup de soldaţi care înconjuraseră acei oameni. Unul dintre soldaţii americani a strigat „Hei, are un aparat de fotografiat”. Aşa că s-au împrăştiat cu toţii un pic. Şi eu am venit mai în faţă, şi am observat că o fată era destul de agitată şi o femeie încerca să-şi protejeze copilul mic. Iar o femeie mai în vârstă stătea în faţă şi stăruia, implora, şi o altă persoană se încheia la bluză şi ţinea un bebeluş mic. Am făcut fotografia. Credeam că au de gând să interogheze acei oameni. Dar imediat ce am plecat, am auzit focuri de armă. M-am uitat în jur, peste umărul meu, şi am văzut oameni căzând. Am continuat să mă îndepărtez.

Hugh Thompson, fost pilot de elicopter Aeroscout

În timpul misiunii, așa cum se desfășura, am început să văd o mulțime de cadavre. Lucrurile nu ieșeau la socoteală - cum de toți acești oameni erau uciși și răniți, iar noi nu primeam niciun fel de ripostă inamică. Nu avea sens; erau prea multe victime acolo. Iar locurile în care se aflau – cei de la artilerie nu puteau face asta, deoarece erau cadavre în locuri în care artileria n-a tras.

Lawrence Colburn, fost artilerist de elicopter

Subofițerul Thompson era disperat să îi ducă pe acești civili, despre care el credea că ar fi civili, afară din buncăr și într-o zonă sigură. Văzuse că ceea ce el încerca să facă pentru a-i ajuta pe acești civili pe teren nu era dus la capăt. Era convins că forțele noastre terestre i-ar fi ucis pe acești oameni dacă el nu ajungea primul la ei. A aterizat aeronava între forțele americane și vietnamezii aflați în buncăr. A ieșit din navă și ne-a pus să coborâm și noi cu armele noastre la vedere pentru a-l acoperi. A mers și am vorbit cu locotenentul aflat acolo. L-a întrebat pe locotenent cum îi poate scoate pe acești oameni din buncăr. Locotenentul i-a răspuns că singura modalitate pe care o cunoaște este cu grenade de mână.

Așa că atunci când subofițerul Thompson s-a întors la aeronavă, era furios! Și era disperat pentru a-i scoate pe acești oameni din buncăr. Ne-a spus că se duce până la buncăr să vadă dacă poate să îi scoată de acolo. Nici nu cred că a luat o pușcă cu el. Ne-a spus că dacă americanii deschid focul asupra acestor vietnamezi în timp ce el îi scoate din buncăr, atunci noi să tragem asupra americanilor.

Hugh Thompson:

Când le-am ordonat șefului meu de echipaj și artileristului să deschidă focul asupra soldaților noștri în cazul în care aceștia ar mai fi tras în alți civili, nu știu cum m-aș fi simțit dacă chiar ar fi tras în ei. Dar în ziua respectivă nu m-aș fi gândit de două ori.

Ron Haeberle:

La momentul respectiv, tocmai surprindeam o reacție. Dar când te uiți la o fotografie mai târziu în viață, și știi acum că acești oameni sunt morți – că au fost împușcați – capeți un fel de sentiment straniu ce-ți trece prin întregul corp. Te gândești retrospectiv: Puteam să împiedic acest lucru? Cum aș fi putut împiedica acest lucru?

[scris pe ecran]

**Principiile de la Nuremberg 1946
Articolul 1**

**Orice persoană care comite
un act ce constituie o crimă în**

**dreptul internațional este responsabil
el însuși și poate fi pedepsit.**

Articolul 4

**Chiar dacă o persoană comite
un act criminal în executarea ordinelor
primite de la guvern sau de la un superior,
el încă este responsabil, dacă ar fi fost
posibilă pentru el, o alegere
morală.**

SILIȚI SĂ PLECE DE ACASĂ

[scris pe ecran]

**Războiul perturbă
viața civililor**

**Și mulți oameni
sunt dislocați**

DAMIR ȘI MEDIN

Naratorul: Damir și vărul lui, Medin, au fost refugiați, dar recent s-au întors la casele lor în Bosnia și Herțegovina.

Damir: A fost greu. Am plâns deoarece trebuia să-mi părăsesc căminul. Ne-am suit într-un autobuz și am mers în primul loc. Când am ajuns acolo, ne era foame. Nu aveam nimic de mâncare deoarece toată mâncarea noastră am lăsat-o în urmă. Oamenii ne-au spus să mergem în orașul următor. Când am ajuns acolo, ne-au spus că acolo nu exista niciun loc pentru noi.

Narator: În timpul războiului din fosta Iugoslavie, milioane de oameni au fost nevoiți să fugă și să se refugieze oriunde au putut. Ca mulți alții care au plecat, Damir și Medin credeau că nu își vor mai vedea vreodată casele.

Damir: Am crezut că nu ne vom mai întoarce vreodată aici, pentru că ne-au spus să fim gata în două ore și că un autobuz ne așteaptă.

Medin: Am adus cu mine unele lucruri atunci când am plecat - am luat aparatul radio, fotografiile, și câteva pături cu care să ne acoperim când mergem la culcare.

Damir: Cred că cel mai îngrozitor lucru este atunci când ceilalți copii încep să te tachineze și te numesc „refugiat” și atunci când mergi la școală încep să strige „Uite! Vine refugiatul.”.

SABA

Saba: Numele meu este Saba. Am 30 de ani. Am mers pe jos 50 de kilometri de la satul nostru. Am venit cu copiii mei. În satul nostru eram agricultori, dar ploaia nu a venit, iar culturile nu au crescut.

Soțul meu nu este cu noi. Acum îi mai am doar pe copiii mei. Și îmi e dor de el. Nu știu unde este. Unii oameni îmi spun că a plecat departe pentru a face comerț cu tămâie.

Explorarea Dreptului Umanitar - Ghid metodologic

Dar nu cred că este adevărat. Soldații l-au luat. Nu am mai auzit nimic despre el din acea zi. Poate că este mort. Nu știu.

Noi doar așteptăm aici, dar nu știu ce anume așteptăm. Noaptea urmează zilelelor așa cum se întâmplă și în satul nostru, dar zilele sunt altfel, iar noaptea eu plâng.

LUMINĂ ÎN ÎNTUNERIC

Un fost prizonier:

Pentru prima dată, niște oameni din exterior au venit să ne viziteze. Știam vag că există un fel de organizație la Geneva care ajută oamenii săraci și oprimați, dar asta era tot. Nu știam că vor fi în stare să pătrundă în închisoarea noastră.

Ei au căutat peste tot, nu doar acolo unde conducătorii penitenciarului vroiau ca ei să se uite.

Voiau, în mod evident, să vadă imaginea de ansamblu și așa au câștigat încrederea noastră.

Au fost eficienți și discreți. Au avut încredere în ambele părți – autoritățile le-au permis accesul în locurile unde alții nu au pătruns, iar prizonierii i-au perceput ca, așa cum se spune, o „lumină în întuneric”.

Pe parcursul întregii perioade de șase luni cât am fost în închisoare, am primit vizite de la Crucea Roșie. Nu ne-au dezamăgit niciodată. Au venit de două ori pe săptămână, uneori mai des.

Și-au notat numele noastre și au făcut liste. Existau întotdeauna nou-veniți în închisoare și mereu am făcut tot ce am putut pentru ca numele lor să fie înscrise pe listă cât mai repede cu putință, pentru că lista a fost ceea ce ne-a protejat.

Nu voi uita niciodată acel moment. Delegatul mi-a inspirat încredere și m-a făcut să mă simt liber să vorbesc.

Mi-a pus o mulțime de întrebări despre mine, despre situația mea, despre familia mea. Nu a luat atitudine într-un fel sau altul; doar a ascultat.

Eram în închisoare și sufeream. Ne-ar fi plăcut ca cei de la Crucea Roșie să informeze presa internațională despre asta. Am fi apreciat asta cu adevărat.

Dar când te gândești mai bine, dacă ar fi făcut acest lucru – să dezvăluie tot ceea ce au văzut – ar fi putut determina autoritățile să le interzică accesul în închisori. Dacă s-ar fi întâmplat acest lucru, noi am fi avut de pierdut.

UN PRIZONIER ÎȘI AMINTEȘTE

Un fost prizonier:

Am fost deținut politic timp de o lună și jumătate.

În timpul șederii mele în închisoare, nu mi-a fost dat nimic de băut și nimic de mâncare. Pentru a supraviețui, a trebuit să-mi beau propria urină, pentru a nu muri din cauza deshidratării.

Când se întâmplă acest lucru, nu există nimic care să poată preveni „dispariția” ta sau, pur și simplu, uciderea ta. Uneori poți auzi oameni țipând, apoi o salvă de focuri de mitralieră, apoi tăcere.

Am auzit pe cineva care bătea la ușile altor celule și m-am gândit „Avem un vizitator”. Din instinct, am început să bat pe partea interioară a ușii celulei mele.

Am auzit un grup de oameni oprindu-se în fața ușii celulei mele și o voce a spus „Pare a fi cineva aici”. Altcineva a spus: „Nu, nu e nimeni”. Dar celălalt a insistat și a spus: „Te rog, deschide-o”.

A urmat o discuție care mi s-a părut că durează o veșnicie până când, în sfârșit, ușa s-a deschis și, pentru prima dată într-un timp foarte lung, am văzut lumină și o față omenească. Și am auzit: „Bună ziua, sunt de la Crucea Roșie”.

Acea primă vizită a avut consecințe imediate. Nu mult după aceea, mi s-a dat o mică cutie cu apă murdară. Cel puțin a fost ceva de băut. Și au încetat imediat amenințările că o să ne omoare.

EXPLORAREA RĂZBOIULUI PRIN DRAMĂ

Băiatul: Afganistan

Fata: Somalia

Băiatul: Cecenia

Fata: Rwanda

Fata: Sierra Leone

Fata: Sri Lanka

Fata: Uganda

Fata: Africa de Sud

Băiatul: Columbia

Fata: Israel

Băiatul: Irlanda de Nord

Băiatul: Stângul, stângul, stângul, stângul.

Băiatul: Companie, pe loc repaus! La dreapta!

Fata: M-au obligat să-mi părăsesc casa.

Băiatul: M-au obligat să-mi părăsesc familia.

Fata: M-au obligat să-mi părăsesc țara.

[Membrii grupului joacă o scenă în care o fată își aduce aminte de ziua în care familiei ei i-au fost date 24 de ore pentru a-și părăsi casa. Soția își acuza soțul că a spus ceva greșit, care a dus la evacuarea lor, dar el neagă. Ei îi spun micuței lor fiice că urmează să plece în vacanță.]

[În retrospectivă, fiica își amintește de simbolurile copilăriei ei, pe care a trebuit să le lase în urmă în acea zi - cel mai bun prieten, o șansă de a se juca cu o păpușă „Malibu Barbie”, o petrecere de aniversare într-un loc special numit „Bananas”.]

[Fiul de 18 ani al familiei refuză să plece împreună cu ei și îl învinuiește pe tatăl său pentru catastrofă.]

Explorarea Dreptului Umanitar - Ghid metodologic

Fata: Sunt o femeie de 72 de ani din Cecenia

Fata: Africa de Sud

Fata: Somalia

Băiatul: Afganistan

Fata: Israel

Fata: Irlanda de Nord

Fata: Irak

Fata: Acesta este soțul meu și aceasta este casa noastră, a aparținut familiei mele timp de generații.

[Strigătele soldaților în timp ce distrug casa și lovesc locuitorii acesteia.]

Fata: Sunt o femeie de 72 de ani din Cecenia

[plângând]

Fata: Africa de Sud

Fata: Somalia

Băiatul: Afganistan

Fata: Israel

Fata: Irak

Fata: Irlanda de Nord

Notițe

Notițe

Notițe

Notițe

Notițe

